

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SUODNÍ DVŮR	
2006/C 190/01	Věc C-173/03: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Genova – Itálie) – Traghetti del Mediterraneo Spa, v likvidaci v. Italská republika (Mimosmluvní odpovědnost členských států — Škody způsobené jednotlivcům porušením práva Společenství přičitatelným vnitrostátnímu soudu rozhodujícímu v poslední instanci — Omezení odpovědnosti státu vnitrostátním zákonodárcem pouze na případy úmyslu a hrubé nedbalosti soudce — Vyloučení veškeré odpovědnosti související s výkladem právních norem a s posuzováním skutkových okolností a důkazů uskutečněnými v rámci výkonu soudní činnosti)	1
2006/C 190/02	Věc C-540/03: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 27. června 2006 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie (Imigrační politika — Právo na sloučení rodin s nezletilými dětmi státních příslušníků třetích zemí — Směrnice 2003/86/ES — Ochrana základních práv — Právo na respektování rodinného života — Povinnost zohlednění zájmů nezletilého dítěte)	1
2006/C 190/03	Věc C-255/04: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika (Připustnost — Nesoulad mezi odůvodněním a návrhovými žádáními žaloby — Pravidlo, podle kterého soud nemůže rozhodnout ultra petita — Článek 49 ES — Vnitrostátní právní úprava podřizující udělení licence potřebám trhu — Vnitrostátní právní úprava upravující právní domněnku zaměstnaneckého poměru — Obrácení důkazního břemene — Nepřítomnost „procesní podmínky“ ve smyslu judikatury Peterbroeck — Sociální ochrana — Koordinace použitelných právních předpisů na základě nařízení (EHS) č. 1408/71 — Boj proti zastírané práci)	2
2006/C 190/04	Věc C-264/04: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Breisach – Německo) – Badischer Winzerkeller eG v. Land Baden-Württemberg (Směrnice 69/335/EHS — Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Fúze společností — Změna údajů v katastru nemovitostí — Ukládání poplatku — Kvalifikace „daně z převodu“ — Podmínky ukládání poplatku)	2

2006/C 190/05	Věc C-419/04: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Poitiers – Francie) – Conseil général de la Vienne v. Directeur général des douanes et droits indirects (Dodatečný výběr dovozního cla — Prominutí dovozního cla — Podmínky — Článek 871 prováděcího nařízení celního kodexu Společenství — Rozsah povinnosti předložit věc Komisi — Neexistence prohlášení daňovým poplatníkem v dobré víře o dodatečných poplatcích, které měly být zahrnuty do celní hodnoty dovezeného zboží)	3
2006/C 190/06	Věc C-459/04: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Švédské království (Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví zaměstnanců — Směrnice 89/391/EHS — Schopnosti a způsobilosti osob, které zajišťují činnosti týkající se ochrany a prevence pracovních rizik v podniku)	4
2006/C 190/07	Věc C-466/04: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Santander – Španělsko) – Manuel Acereda Herrera v. Servicio Cántabro de Salud (Sociální zabezpečení — Výdaje na nemocniční péči vynaložené v jiném členském státě — Výdaje na cestu, pobyt a stravu — Článek 22 nařízení (EHS) č. 1408/71)	4
2006/C 190/08	Věc C-28/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nizozemsko) – G. J. Dokter, Maatschap Van den Top, W. Boekhout v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Zemědělství — Tlumení slintavky a kulhavky — Směrnice 85/511/EHS — Směrnice 90/425/EHS — Vyšetření ke zjištění slintavky a kulhavky provedená laboratoří neuvedenou v příloze směrnice 85/511/EHS — Prostor pro uvážení vnitrostátních orgánů — Zásada proporcionality — Zásada dodržování práv obhajoby)	5
2006/C 190/09	Věc C-249/05: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Finská republika (Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 49 ES — Šestá směrnice o DPH — Články 21 a 22 — Povinnost pro osobu povinnou k dani, která má sídlo nebo bydliště v jiném členském státě, než kde uskutečňuje zdanitelná plnění, jmenovat daňového zástupce, který přímo nepodléhá DPH)	6
2006/C 190/10	Věc C-264/05: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/19/ES — Vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů — Zdravotní sestra, zubní lékař, veterinární lékař, porodní asistentka, architekt, farmaceut a lékař — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	6
2006/C 190/11	Věc C-196/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. dubna 2006 Alecansan SL proti rozsudku vydanému dne 7. července 2006 Soudem prvního stupně (prvním senátem) ve věci T-202/03, Alecansan SL v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	7
2006/C 190/12	Věc C-207/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen (Rakousko) dne 8. května 2006 – Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport v. Zollamt Salzburg, Erstattungen	7
2006/C 190/13	Věc C-228/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Německo) dne 19. května 2006 – Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli v. Spolková republika Německo, vedlejší účastník řízení: Bundesagentur für Arbeit	8
2006/C 190/14	Věc C-229/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 22. května 2006 – Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH v. Hauptzollamt Kiel	8
2006/C 190/15	Věc C-230/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 12. ledna 2006 – Militzer & Münch GmbH v. Ministero delle Finanze	9

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 190/16	Věc C-231/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 22. května 2006 – Office national des pensions v. Emilienne Jonkman	9
2006/C 190/17	Věc C-232/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 22. května 2006 – Office national des pensions v. Héléne Vercheval	10
2006/C 190/18	Věc C-233/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 22. května 2006 – Noëlle Permesaen v. Office national des pensions	11
2006/C 190/19	Věc C-247/06: Žaloba podaná dne 2. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo	11
2006/C 190/20	Věc C-264/06: Žaloba podaná dne 16. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	12
2006/C 190/21	Věc C-266/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. června 2006 Degussa AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 5. dubna 2006 ve věci T-279/02, Degussa AG v. Komise Evropských společenství, podporovaná Radou Evropské unie	12
2006/C 190/22	Věc C-269/06: Žaloba podaná dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Překlada-telské středisko pro instituce Evropské unie (středisko)	13
	SOD PRVNÍHO STUPNĚ	
2006/C 190/23	Volba předsedy senátu složeného ze tří soudců	14
2006/C 190/24	Přidělení soudců k senátům	14
2006/C 190/25	Věc T-613/97: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. června 2006 – UFEX a další v. Komise („Státní podpory — Poštovní oblast — Veřejný podnik pověřený poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu — Logistická a obchodní podpora poskytnutá dceřině společnosti, která nepů-sobí ve vyhrazeném odvětví — Kasační opravný prostředek — Vrácení věci Soudním dvorem“)	15
2006/C 190/26	Spojené věci T-213/01 a T-214/01: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. června 2006 – Öster-reichische Postsparkasse a Bank für Arbeit und Wirtschaft v. Komise („Žaloba na neplatnost — Hospo-dářská soutěž — Nařízení č. 17 — Nařízení (ES) č. 2842/98 — Rozhodnutí 2001/462/ES/ESUO — Úředník pro slyšení — Akt s právními účinky — Přípustnost — Oprávněný zájem — Postavení navrhovatele nebo stěžovatele — Konečný spotřebitel odebírající zboží nebo služby — Přístup k ozná-mením námitek — Důvěrné informace — Dostatečný zájem“)	16
2006/C 190/27	Věc T-10/02: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. června 2006 – Girardot v. Komise („Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Protiprávní odmítnutí kandidatury — Zrušení — Nastolení situace před stavem protiprávnosti — Spravedlivá finanční náhrada — Ztráta příležitosti zastávat zaměstnání — Ohodnocení ex aequo et bono“)	16
2006/C 190/28	Věc T-47/02: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. června 2006 – Danzer v. Rada („Právo obchodních společností — Směrnice 68/151/EHS a 78/660/EHS — Zveřejňování ročních účetních závěrek — Ochrana obchodního tajemství — Porušení základních práv — Právní základ — Žaloba na náhradu škody — Nepřípustnost“)	17
2006/C 190/29	Věc T-153/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 – Inex v. OHIM-Wiseman (Vyobrazení kravské kůže) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obra-zové ochranné známky spočívající ve vyobrazení černobílé kravské kůže — Starší národní obrazová ochranná známka částečně tvořená vyobrazením černobílé kravské kůže — Rozlišovací způsobilost prvku ochranné známky — Neexistence nebezpečí záměny — Zamítnutí námitek — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)	17

2006/C 190/30	Věc T-156/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. června 2006 – Pérez-Díaz v. Komise („Úředníci — Zrušení zamítnutí zapsat kandidáta na seznam úspěšných kandidátů na místo dočasného zaměstnance — Účast dotyčného na nové ústní zkoušce organizované pro splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku — Druhé zamítnutí zápisu — Žaloba na zrušení — Žaloba na náhradu škody“) 18	18
2006/C 190/31	Věc T-192/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 – Atlantean v. Komise („Rybolov — Víceleté orientační programy — Žádosti o zvýšení cílů za účelem zlepšení bezpečnosti — Rozhodnutí 97/413/ES — Zamítnutí Komise — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Pravomoc Komise“) 18	18
2006/C 190/32	Spojené věci T-218/03 až T-240/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 – Boyle a další v. Komise („Rybolov — Víceleté orientační programy — Žádosti o zvýšení cílů za účelem zlepšení bezpečnosti — Rozhodnutí 97/413/ES — Zamítnutí Komise — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Pravomoc Komise“) 19	19
2006/C 190/33	Věc T-400/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. června 2006 – Bachotet v. Komise („Úředníci — Zrušení odmítnutí zapsat kandidátku do rezervního seznamu dočasných zaměstnanců — Absolvování dotyčnou nově ústní zkoušky uspořádané ke splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku — Druhé odmítnutí zápisu — Žaloba na neplatnost“) 19	19
2006/C 190/34	Věc T-251/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. června 2006 – Řecko v. Komise („EZOZF — Výdaje vyloučené z financování Společenstvím — Veřejné skladování rýže — Vyšší moc — Produkty zpracované z ovoce a zeleniny — Pomoc nejchudším osobám — Program restrukturalizace v odvětví ovoce a zeleniny — Paušální opravy — Lhůta 24 měsíců“) 20	20
2006/C 190/35	Věc T-123/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 31. května 2006 – Carrs Paper v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Řízení o likvidaci žalobkyně — Právní zájem na podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 20	20
2006/C 190/36	Věc T-4/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. června 2006 – Achaiber Sing v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Veterinární předpisy — Podmínky pro dovoz ptactva — Dohoda o používání hygienických a rostlinolékařských opatření — Náhrada škody — Částečná nepřipustnost — Žaloba zjevně postrádající právní základ“) 21	21
2006/C 190/37	Věc T-487/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. května 2006 – Falcon Sporting Goods v. OHIM (BIN LADIN) („Ochranná známka Společenství — Zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky — Bezpředmětné rozhodnutí ve věci“) 21	21
2006/C 190/38	Věc T-488/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. května 2006 – Falcon Sporting Goods v. OHIM (BIN LADIN) („Ochranná známka Společenství — Zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky — Bezpředmětné rozhodnutí ve věci“) 21	21
2006/C 190/39	Věc T-91/06: Žaloba podaná dne 21. března 2006 – Nikolaos Theofilopoulos v. Komise Evropských společenství 22	22
2006/C 190/40	Věc T-107/06: Žaloba podaná dne 5. dubna 2005 – INET Hellas – Ilektroniki Ypiresia Pliroforion E.P.E. v. Komise Evropských společenství 22	22
2006/C 190/41	Věc T-146/06: Žaloba podaná dne 22. května 2006 – SANOFI AVENTIS v. OHIM – G. D. SEARLE („ATURION“) 23	23
2006/C 190/42	Věc T-148/06: Žaloba podaná dne 26. května 2006 – Marie Claire v. OHIM – Marie Claire Album (MARIE CLAIRE) 23	23
2006/C 190/43	Věc T-155/06: Žaloba podaná dne 14. června 2006 – Tomra Systems a další v. Komise 24	24

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 190/44	Věc T-157/06: Žaloba podaná dne 9. června 2006 – Italská republika v. Komise Evropských společností	24
2006/C 190/45	Věc T-158/06: Žaloba podaná dne 20. června 2006 – Adobe v. OHIM (FLEX)	25
2006/C 190/46	Věc T-159/06: Žaloba podaná dne 19. června 2006 – Estancia Piedra v. OHIM – Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	25
2006/C 190/47	Věc T-160/06: Žaloba podaná dne 19. června 2006 – Estancia Piedra v. OHIM – Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	26
2006/C 190/48	Věc T-163/06: Žaloba podaná dne 28. června 2006 – B.A.L.A. di Lanciotti V. & C. S. A. S. a další v. Komise	26
2006/C 190/49	Věc T-164/06: Žaloba podaná dne 21. června 2006 – ColArt/Americas v. OHIM (BASIC)	27
2006/C 190/50	Věc T-165/06: Žaloba podaná dne 19. června 2006 – Fiorucci v. OHIM (slovní ochranná známka „Elio Fiorucci“)	27
2006/C 190/51	Věc T-166/06: Žaloba podaná dne 28. června 2006 – Powderject Research v. OHIM	28
2006/C 190/52	Věc T-168/06: Žaloba podaná dne 19. června 2006 – Italská republika v. Komise	28
2006/C 190/53	Věc T-172/06: Žaloba podaná dne 23. června 2006 – Expasa v. OHIM – Juan Gallardo Blanco (obrazová ochranná známka „H“)	29
2006/C 190/54	Věc T-174/06: Žaloba podaná dne 27. června 2006 – Inalca a Cremonini v. Komise	29
2006/C 190/55	Věc T-176/06: Žaloba podaná dne 30. června 2006 – Sviluppo Italia Basilicata v. Komise	30
2006/C 190/56	Ve spojených věcech T-362/02, T- 363/02, T-364/02, T-365/02 a T-366/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. června 2006 – Muswellbrook v. OHIM-Nike (NIKE)	31
2006/C 190/57	Věc T-157/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 20. června 2006 – Deutsche Telekom v. OHIM – PCS Systemtechnik (T-PCS)	31
Soud pro veřejnou službu Evropské unie		
2006/C 190/58	Věc F-19/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. června 2006 – Sanchez Ferriz v. Komise (Úředníci — Zpráva o vývoji služebního postupu — Hodnotící období 2003)	32
2006/C 190/59	Věc F-27/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2006 – Le Maire v. Komise („Úředníci — Odměna — Zamítnutí přiznání denních příspěvků“)	32
2006/C 190/60	Věc F-39/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 28. června 2006 – Beau v. Komise („Nemoc z povolání — Odmítnutí uznat nemoc, kterou žalobkyně trpí, jako nemoc z povolání“)	33
2006/C 190/61	Věc F-101/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. června 2006 – Grünheid v. Komise („Úředníci — Lhůta pro podání stížnosti — Výplatní páska — Přípustnost — Jmenování — Přeražení do vyšší platové třídy — Články 25, 26 a 31 odst. 2 služebního řádu“)	33
2006/C 190/62	Věc F-11/05: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 29. června 2006 – Chasagne v. Komise (Úředníci — Odměna — Roční cestovní výdaje — Ustanovení použitelná před 1. květnem 2004 na úředníky, kteří pocházejí z francouzského zámořského departementu — Zjevná nepřipustnost)	33

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 190/63	Věc F-87/05: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. června 2006 – Ott a další v. Komise („Úředníci — Hodnotící období 2004 — Nezapsání na seznam povýšených úředníků — Článek 111 jednacího řádu Soudu prvního stupně — Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti zjevně neopodstatněná“)	34
2006/C 190/64	Věc F-52/06: Žaloba podaná dne 21. dubna 2006 – Pimlott v. Europol	34
2006/C 190/65	Věc F-58/06: Žaloba podaná dne 16. května 2006 – Balázs Dániel Simon v. Soudní dvůr a Komise	35
2006/C 190/66	Věc F-69/06: Žaloba podaná dne 23. června 2006 – Andersson a další v. Komise	35
2006/C 190/67	Věc F-70/06: Žaloba podaná dne 26. června 2006 – Baele a další v. Komise	36
2006/C 190/68	Věc F-71/06: Žaloba podaná dne 26. června 2006 – Lebedef-Caponi v. Komise	36
2006/C 190/69	Věc F-72/06: Žaloba podaná dne 30. června 2006 – Verheyden v. Komise	37
2006/C 190/70	Věc F-73/06: Žaloba podaná dne 3. července 2006 – Van Neyghem v. Komise	37
2006/C 190/71	Věc F-35/05: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. června 2006 – Colombani v. Komise	38
2006/C 190/72	Věc F-75/05: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. června 2006 – Colombani v. Komise	38
2006/C 190/73	Věc F-127/05: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 19. června 2006 – Nanbru v. Parlament	38

II *Přípravné akty*

.....

III *Oznámení*

2006/C 190/74	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 178, 29.7.2006	39
---------------	---	----

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SUODNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Genova – Itálie) – Traghetti del Mediterraneo Spa, v likvidaci v. Italská republika

(Věc C-173/03) ⁽¹⁾

(Mimosmluvní odpovědnost členských států — Škody způsobené jednotlivcům porušením práva Společenství přičitatelným vnitrostátnímu soudu rozhodujícímu v poslední instanci — Omezení odpovědnosti státu vnitrostátním zákonodárcem pouze na případy úmyslu a hrubé nedbalosti soudce — Vyloučení veškeré odpovědnosti související s výkladem právních norem a s posuzováním skutkových okolností a důkazů uskutečněnými v rámci výkonu soudní činnosti)

(2006/C 190/01)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Genova

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Traghetti del Mediterraneo Spa, v likvidaci

Žalovaná: Repubblica italiana

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale di Genova – Mimosmluvní odpovědnost členského státu vůči svým občanům za pochybení svých vlastních soudů při uplatňování práva Společenství, zejména při opomenutí soudu poslední instance předložit věc v souladu s článkem 234 ES Soudnímu dvoru

Výrok

Právo Společenství brání vnitrostátním právním předpisům, které obecně vylučují odpovědnost členského státu za škody způsobené jednotlivcům porušením práva Společenství přičitatelným soudem rozhod-

jícímu v poslední instanci z důvodu, že dotčené porušení vyplývá z výkladu právních pravidel nebo z posouzení skutkových okolností a důkazů uskutečňovaných tímto soudem.

Právo Společenství rovněž brání vnitrostátním právním předpisům, které omezují založení této odpovědnosti pouze na případy úmyslu nebo hrubé nedbalosti soudce, pokud by takové omezení vedlo k vyloučení založení odpovědnosti dotčeného členského státu v ostatních případech, kdy došlo ke zjevnému porušení použitelného práva tak, jak je upřesněno v bodech 53 až 56 rozsudku ze dne 30. září 2003, Köbler (C-224/01).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 158, 5.7.2003.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 27. června 2006 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-540/03) ⁽¹⁾

(Imigrační politika — Právo na sloučení rodin s nezletilými dětmi státních příslušníků třetích zemí — Směrnice 2003/86/ES — Ochrana základních práv — Právo na respektování rodinného života — Povinnost zohlednění zájmů nezletilého dítěte)

(2006/C 190/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: H. Duintjer Tebbens a A. Caiola, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: O. Petersen a M. Simm, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Komise Evropských společenství (zástupci: C. O'Reilly a C. Ladenburger, zmocněnci) a Spolková republika Německo (zástupci: A. Tiemann, W.-D. Plessing a M. Lumma, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení čl. 4 odst. 1 posledního pododstavce a čl. 4 odst. 6, jakož i článku 8 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, s. 12; Zvl. vyd. 19/06, s. 224) – Výjimka z práva na sloučení rodin s nezletilými dětmi

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Spolková republika Německo a Komise Evropských společenství ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 47, 21. 2. 2004.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-255/04) (¹)

(Přípustnost — Nesoulad mezi odůvodněním a návrhovými žádáními žaloby — Pravidlo, podle kterého soud nemůže rozhodnout ultra petita — Článek 49 ES — Vnitrostátní právní úprava podřizující udělení licence potřebám trhu — Vnitrostátní právní úprava upravující právní domněnku zaměstnaneckého poměru — Obrácení důkazního břemene — Nepřítomnost „procesní podmínky“ ve smyslu judikatury Peterbroeck — Sociální ochrana — Koordinace použitelných právních předpisů na základě nařízení (EHS) č. 1408/71 — Boj proti zastírané práci)

(2006/C 190/03)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a A.-M. Rouchard-Jöet, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a A. Hare, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Články 43 ES a 49 ES – Francouzská úprava vydávání licencí umělcům usazeným v jiném členském státě, kteří nemají licenci vydanou za srovnatelných podmínek ve svém státě původu – Domněnka zaměstnaneckého poměru, uplatňující se na umělce, kteří jsou uznáni jako poskytovatelé služeb usazení ve svém státě původu, kde obvykle poskytují obdobné služby

Výrok

1) Francouzská republika

- tím, že udělení licence agentům zajišťujícím zprostředkování práce umělcům usazeným v jiném členském státě podřídila potřebám zprostředkování práce umělcům, a
- tím, že stanovila právní domněnku zaměstnaneckého poměru u umělců, kteří jsou uznáni jako poskytovatelé služeb usazení ve svém členském státě původu, kde obvykle poskytují obdobné služby.

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES.

2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

3) Komise Evropských společenství a Francouzská republika nesou vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 217, 28.8.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Breisach – Německo) – Badischer Winzerkeller eG v. Land Baden-Württemberg

(Věc C-264/04) (¹)

(Směrnice 69/335/EHS — Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Fúze společností — Změna údajů v katastru nemovitostí — Ukládání poplatku — Kvalifikace „daně z převodu“ — Podmínky ukládání poplatku)

(2006/C 190/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Amtsgericht Breisach

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Badischer Winzerkeller eG

Žalovaná: Land Baden-Württemberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Amtsgericht Breisach Am Rhein – Výklad článku 4, čl. 10 písm. c) a čl. 12 odst. 2 směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25; Zvl. vyd. 09/01, s. 11), ve znění směrnice Rady 73/79/EHS ze dne 9. dubna 1973 (Úř. věst. L 103, s. 13), směrnice Rady 73/80/EHS ze dne 9. dubna 1973 (Úř. věst. L 103, s. 15), směrnice Rady 74/553/EHS ze dne 7. listopadu 1974 (Úř. věst. L 303, s. 9, Zvl. vyd. 09/01, s. 22) a směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985 (Úř. věst. L 156, s. 23; Zvl. vyd. 09/01, s. 122) – Poplatek za provedení změny údajů v katastru nemovitostí v důsledku změny vlastníka zemědělského družstva po provedení fúze sloučením a jeho vypočítání podle hodnoty nemovitého majetku

Výrok

- 1) Na takový poplatek uložený za provedení změny údajů v katastru nemovitostí, jako je poplatek dotčený v původním řízení, se v zásadě vztahuje zákaz uvedený v čl. 10 písm. c) směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů, ve znění vyplývajícím ze směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985.
- 2) Takový poplatek, jako je poplatek dotčený v původním řízení, může být odchylně od čl. 10 písm. c) směrnice 69/335, ve znění vyplývajícím ze směrnice 85/303, považován za daň z převodu povolenou čl. 12 odst. 1 písm. b) směrnice 69/335, ve znění vyplývajícím ze směrnice 85/303, za podmínky, že není vyšší než daň a poplatky ukládané na obdobné operace ve státě, který daň nebo poplatek vybírá.

Vnitrostátnímu soudu náleží ověřit, zda tento poplatek je v souladu s ustanoveními čl. 12 odst. 2 směrnice 69/335, ve znění vyplývajícím ze směrnice 85/303.

(¹) Úř. věst. C 228, 11.9.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Poitiers – Francie) – Conseil général de la Vienne v. Directeur général des douanes et droits indirects

(Věc C-419/04) (¹)

(Dodatečný výběr dovozního cla — Prominutí dovozního cla — Podmínky — Článek 871 prováděcího nařízení celního kodexu Společenství — Rozsah povinnosti předložit věc Komisi — Neexistence prohlášení daňovým poplatníkem v dobré víře o dodatečných poplatcích, které měly být zahrnuty do celní hodnoty dovezeného zboží)

(2006/C 190/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Poitiers

Účastníci původního řízení

Žalobce: Conseil général de la Vienne

Žalovaný: Directeur général des douanes et droits indirects

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour d'appel de Poitiers – Výklad článku 871 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1) – Výběr částky celního dluhu – Závazný charakter předložení věci Komisi v případě pohybnosti, pokud jde o působnost kritérií vztahujících se k výběru nebo k prominutí cla vyplývajících z celního dluhu

Výrok

Článek 871 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1677/98 ze dne 29. července 1998 musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci postupu vybírání celního dluhu nebo prominutí nevybraného cla nejsou vnitrostátní celní orgány povinny předložit věc Komisi, aby rozhodla, jestliže pohybnosti, které měly v dotčeném případě, pokud jde o působnost kritérií uvedených v čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, byly rozptýleny, a to i poté, co uvedené orgány vyjádřily svůj úmysl předložit věc Komisi, nebo jestliže se pocítované pochybnosti týkají dodatečného zaúčtování nevybraného

cla vyplývajícího z toho, že dovozce v dobré víře neuvedl v celním prohlášení poplatky, které měly být zahrnuty do celní hodnoty dovezeného zboží.

(¹) Úř. věst. C 284, 20.11.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Švédské království

(Věc C-459/04) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví zaměstnanců — Směrnice 89/391/EHS — Schopnosti a způsobilosti osob, které zajišťují činnosti týkající se ochrany a prevence pracovních rizik v podniku)

(2006/C 190/06)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Kreppel, J. Enegren a V. Kreuschitz, zmocněnci)

Žalovaný: Švédské království (zástupci: A. Kruse a K. Wistrand, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Neúplné provedení čl. 7 odst. 8 směrnice Rady 89/391 EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, s. 1) – Definice schopnosti a způsobilosti zaměstnanců určených zaměstnavatelem pro výkon činností týkající se ochrany a prevence pracovních rizik podniku

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Komise Evropských společenství a Švédské království ponosou vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 45, 19.2.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Santander – Španělsko) – Manuel Acerea Herrera v. Servicio Cántabro de Salud

(Věc C-466/04) (¹)

(Sociální zabezpečení — Výdaje na nemocniční péči vynaložené v jiném členském státě — Výdaje na cestu, pobyt a stravu — Článek 22 nařízení (EHS) č. 1408/71)

(2006/C 190/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Santander

Účastníci původního řízení

Žalobce: Manuel Acerea Herrera

Žalovaná: Servicio Cántabro de Salud

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Santander – Výklad čl. 22 odst. 1 písm. c) a článku 36 nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systému sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. L 28, s. 1) – Náhrada výdajů na cestu a pobyt ze strany instituce, která udělila povolení k léčení v zahraničí – Články 10 ES a 249 ES – Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy, přiznávající dodatečná práva k těm, která přiznává článek 27 pozměněného nařízení 1408/71, s právem Společenství – Volný pohyb služeb – Diskriminace na základě státní příslušnosti – Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy s články 81 ES, 82 ES a 87 ES

Výrok

- 1) Článek 22 odst. 1 písm. c) a odst. 2, jakož i článek 36 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systému sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, musí být vykládány v tom smyslu, že pojištěnci, který získal povolení příslušné instituce k odjezdu do jiného členského státu za účelem nemocničního léčení přiměřeného jeho zdravotnímu stavu, nepřiznávají nárok na náhradu, ze strany uvedené instituce, výdajů na cestu, pobyt a stravu vynaložených na území tohoto členského státu pojištěncem a osobou, která jej doprovázela, s výjimkou výdajů na pobyt a stravu pojištěnce v nemocničním zařízení.

2) Vnitrostátní právní úprava, která stanoví nárok na dodatečné dávky nad dávky stanovené v čl. 22 odst. 1 nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, v případě uvedeném v písm. a) tohoto odstavce 1, ovšem nikoli v případě uvedeném v písm. c) téhož odstavce, nebrání přímému účinku tohoto ustanovení a neporušuje zásadu loajální spolupráce vyplývající z článku 10 ES.

(¹) Úř. věst. C 19, 22.1.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nizozemsko) – G. J. Dokter, Maatschap Van den Top, W. Boekhout v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Věc C-28/05) (¹)

(Zemědělství — Tlumení slintavky a kulhavky — Směrnice 85/511/EHS — Směrnice 90/425/EHS — Vyšetření ke zjištění slintavky a kulhavky provedená laboratoří neuvedenou v příloze směrnice 85/511/EHS — Prostor pro uvážení vnitrostátních orgánů — Zásada proporcionality — Zásada dodržování práv obhajoby)

(2006/C 190/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobci: G. J. Dokter, Maatschap Van den Top, W. Boekhout

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – College van Beroep voor het bedrijfsleven – Výklad směrnice Rady 85/511/EHS ze dne 18. listopadu 1985, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky (Úř. věst. L 315, s. 11; Zvl. vyd. 03/06, s. 265) – Čl. 11 odst. 1 první odrážka, čl. 13 odst. 1 druhá odrážka a příloha B – Přímý účinek – Laboratoř neuvedená v příloze B – Prostor pro uvážení vnitrostátních orgánů

Výrok

1) Směrnice Rady 85/511/EHS ze dne 18. listopadu, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky, jak byla pozměněna směrnicí Rady 90/423/EHS ze dne 26. června 1990, musí být vykládána v tom smyslu, že změny údajů laboratoře uvedené v příloze B této směrnice, které v ní nebyly zapsány podle postupu stanoveného v článku 17 této směrnice, mají za následek, že tato laboratoř ztratí statut laboratoře uvedené v této příloze pouze tehdy, pokud tyto změny mohou mít důsledky pro bezpečnost laboratoře, co se týče rizika šíření viru slintavky a kulhavky během vyšetření jí provedených, a pokud takto zvyšují riziko kontaminace místních vnitřních zvířat. Kromě toho uvedená směrnice 85/511 nebrání tomu, aby členský stát přijal opatření k tlumení slintavky a kulhavky stanovená v čl. 10 odst. 1 směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, na základě výsledku šetření provedeného laboratoří, která není uvedena v příloze B téže směrnice 85/511.

2) Příslušný orgán musí učinit rozhodnutí na základě výsledků vyšetření poskytnutých laboratoří, která má statut laboratoře zapsané v příloze B směrnice 85/511 a v zásadě přijmout opatření stanovená touto směrnicí nebo jakékoliv jiné opatření, které je s ohledem na nutnost neodkladného a účinného tlumení slintavky a kulhavky nezbytné. Příslušný orgán musí zohlednit i výsledek poskytnutý laboratoří, která nemá takový statut, aby popřípadě přijal vhodná opatření, která jsou stanovena právními předpisy Společenství. Protože však tato laboratoř již nutně neposkytuje stejné záruky důvěryhodnosti jako laboratoř, která má statut laboratoře zapsané v uvedené příloze, příslušný orgán se musí před přijetím vhodných opatření ujistit o důvěryhodnosti uvedeného výsledku. Tento orgán každopádně může přijmout opatření k tlumení slintavky a kulhavky pouze při zachování obecných zásad práva Společenství, jako jsou zejména zásada proporcionality a základní práva.

(¹) Úř. věst. C 93, 16.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Finská republika

(Věc C-249/05) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 49 ES — Šestá směrnice o DPH — Články 21 a 22 — Povinnost pro osobu povinnou k dani, která má sídlo nebo bydliště v jiném členském státě, než kde uskutečňuje zdanitelná plnění, jmenovat daňového zástupce, který přímo nepodléhá DPH)

(2006/C 190/09)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Triantafyllou a I. Koskinen, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika (zástupci: T. Pynnä a E. Bygglin, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 28 a 49 ES a článků 21 a 22 směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Vnitrostátní právní úprava stanoví povinnost pro osobu povinnou k dani, která nemá sídlo nebo bydliště v tuzemsku, ale uskutečňuje zde zdanitelná plnění, jmenovat daňového zástupce, který přímo nepodléhá dani

Výrok

1) Finská republika tím, že ukládá povinnost jmenovat daňového zástupce osobě povinné k dani, která nemá sídlo nebo bydliště ve Finsku, ale uskutečňuje zde povinně zdanitelná plnění a má sídlo nebo bydliště v jiném členském státě nebo třetí zemi, se kterou byla uzavřena dohoda týkající se vzájemné administrativní pomoci v oblasti nepřímých daní, jejíž rozsah působnosti odpovídá rozsahu působnosti směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření, ve znění směrnice Rady 2001/44/ES ze dne 15. června 2001, a nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92, porušila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 21 a 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících

se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001.

2) Finské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 6.8.2005.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-264/05) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/19/ES — Vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů — Zdravotní sestra, zubní lékař, veterinární lékař, porodní asistentka, architekt, farmaceut a lékař — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2006/C 190/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Manville a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: C. Schulze-Bahr, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Neprovedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře (Úř. věst. L 206, s. 1) ve stanovené lhůtě.

Výrok

1) Spolková republika Německo tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro zajištění úplného provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 205, 20. 8. 2005.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. dubna 2006 Alecansan SL proti rozsudku vydanému dne 7. července 2006 Soudem prvního stupně (prvním senátem) ve věci T-202/03, Alecansan SL v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-196/06 P)

(2006/C 190/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Alecansan SL (zástupci: P. Merino Baylos a A. Velázquez Ibáñez, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu, CompUSA Management Co.

Návrhové žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr

— zrušil rozsudek ze dne 7. února 2006 (věc T-202/03) Soudu prvního stupně (prvního senátu), kterým byla zamítnuta žaloba na neplatnost podaná proti rozhodnutí ze dne 24. března 2003 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ve věci R-711/2002-1, kterým byly zamítnuty námitky podané Alecansan SL proti přihlášce ochranné známky Společenství č. 849.497 „COMPUSA“.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že se Soud prvního stupně dopustil pochybení při výkladu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 (¹), když shledal, že neexistuje nebezpečí záměny mezi dvěma známkami na základě toho, že, i přes vysoký stupeň fonetické a vzhledové podobnosti, zboží a služby, pro které je podána přihláška ochranné známky, nejsou podobné se službami, na které se vztahuje ochranná známka navrhovatelky. Navrhovatelka má za to, že Soud prvního stupně nevezal v úvahu několik důležitých faktorů při určení existence nebezpečí záměny.

(¹) Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen (Rakousko) dne 8. května 2006 – Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport v. Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Věc C-207/06)

(2006/C 190/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport

Žalovaný: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Předběžné otázky

1) Je třeba článek 1 nařízení Komise (ES) č. 615/98 (¹) ze dne 18. března 1998 vykládat v tom smyslu, že kapitola VII čl. 48 odst. 7 písm. b) přílohy směrnice Rady 91/628/EHS (²) ze dne 19. listopadu 1991 se použije obdobně při přepravě zvířat po moři pravidelnou a přímou linkou mezi zeměpisným bodem na území Společenství a zeměpisným bodem na území třetího státu ve vozidlech naložených na plavidle, aniž by zvířata byla z vozidla vyložena?

2) Je v případě kladné odpovědi na první otázku třeba vykládat kapitolu VII čl. 48 odst. 7 písm. b) přílohy směrnice Rady 91/628/EHS v tom smyslu, že při přepravě skotu nesplňuje délka trvání cesty po moři pravidlo uvedené v odst. 4 písm. d), pokud zvířatům není po 14 hodinách cesty poskytnut odpočinek v délce nejméně jedné hodiny.

- 3) Je v případě záporné odpovědi na první otázku třeba vykládat ustanovení kapitoly VII čl. 48 odst. 7 písm. a) přílohy směrnice Rady 91/628/EHS, které se použije, v tom smyslu, že doba přepravy zvířat po moři pravidelnou a přímou linkou mezi zeměpisným bodem na území Společenství a zeměpisným bodem na území třetího státu ve vozidlech naložených na plavidle, aniž by zvířata byla z vozidla vyložena, nehraje roli, pokud jsou zvířata pravidelně krmena a napájena, a zda v takovém případě bezprostředně po vyložení vozidla v přístavu určení začíná další období silniční přepravy o délce 29 hodin.
- 4) Je v případě kladné odpovědi na třetí otázku třeba vykládat čl. 5 A odst. 2 písm. d) ii) první odrážku směrnice 91/628/EHS v tom smyslu, že personál pověřený přepravou musí do plánu cesty zaznamenat, kdy byla přepravovaná zvířata během přepravy krmena a napájena, a že záznam „během přepravy se krmení a napájení provádí večer, ráno, v poledne, večer, ráno“ provedený strojově předem nesplňuje požadavky směrnice 91/628/EHS, s tím důsledkem, že chybějící záznamy o prováděném krmení a napájení vedou ke ztrátě nároku na vývozní náhradu, pokud nebude nezbytný důkaz podán jiným způsobem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. L 340, s. 17.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Německo) dne 19. května 2006 – Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli v. Spolková republika Německo, vedlejší účastník řízení: Bundesagentur für Arbeit

(Věc C-228/06)

(2006/C 190/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Německo)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastník řízení: Bundesagentur für Arbeit

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu k Dohodě zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem ze dne 23. listopadu 1970 ⁽¹⁾ vykládán tak, že je třeba spatřovat omezení volného pohybu služeb v tom, že turecký státní příslušník, který pracuje pro turecký podnik v přeshraniční dopravě jako řidič nákladního vozu registrovaného v Německu, musí mít pro vstup do Německa na základě § 4 odst. 1, § 6 AufenthG ze dne 30. července 2004 a čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 539/2001 ⁽²⁾ schengenské vízum, zatímco v době vstupu dodatkového protokolu v platnost mohl vstupovat do Spolkové republiky Německo bez víza?
- 2) Má být v případě kladné odpovědi na první otázku čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu vykládán v tom smyslu, že turečtí státní příslušníci uvedení v bodě 1) nepotřebují pro vstup do Německa vízum?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 293, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 81, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 22. května 2006 – Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH v. Hauptzollamt Kiel

(Věc C-229/06)

(2006/C 190/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH

Žalovaný: Hauptzollamt Kiel

Předběžná otázka

Mají být oloupaná semena tykví pěstovaných jako zelenina, která ztratila svoji schopnost klíčit a jsou určena pro pekařský průmysl, zařazena do podpoložky 1209 91 90 kombinované nomenklatury (KN) ⁽¹⁾ nebo do podpoložky 1212 99 80 (KN)?

⁽¹⁾ Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23.července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku – Úř. věst. L 256. s. 1.

2. V případě popsaném v předcházejícím bodě použitelný čl. 11a odst. 2?

3. Je třeba čl. 215 odst. 1 nařízení 92/2913/EHS ⁽²⁾ vykládat tak, že v případech, jako je případ popsaný v bodě 1, musí být příslušnost celního úřadu určena podle kritéria stanoveného ve druhé nebo třetí odrážce uvedeného odstavce?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 107, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 253, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 302, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 12. ledna 2006 – Militzer & Münch GmbH v. Ministero delle Finanze

(Věc C-230/06)

(2006/C 190/15)

Jednací jazyk: italština

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 22. května 2006 – Office national des pensions v. Emilienne Jonkman

(Věc C-231/06)

(2006/C 190/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione (Itálie)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Militzer & Münch GmbH

Protinavrhovatel: Ministero delle Finanze

Předběžné otázky

1. a) Je třeba čl. 11a odst. 1 nařízení 87/1062/EHS ⁽¹⁾ ve znění nařízení 93/2454/EHS ⁽²⁾ vykládat tak, že lze namítat lhůtu jedenácti měsíců stanovenou pro celní úřad odeslání, aby informoval o neuskutečněném vyřízení zboží v tranzitním režimu Společenství v případě, kdy se ukáže, že vyřízení ze strany celního úřadu určeno bylo uskutečněno prostřednictvím falešných dokumentů, jejichž nepravost není snadno rozpoznatelná;

b) je namístě pro účely výkladu výše uvedeného ustanovení použít zásady potvrzené v rozsudcích Soudního dvora ve věcech C-325/00 a C-222/01;

c) a je přičítání veškerých důsledků nesrovnalosti při tranzitu ve Společenství celnímu odeslateli, v tomto případě, v rozporu se zásadou proporcionality?

Předkládající soud

Cour du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Office national des pensions

Žalovaná: Emilienne Jonkman

Předběžné otázky

1) Pokud jde o příspěvky na opravu (čl. 4 odst. 2 královského nařízení ze dne 25. června 1997)

Musí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že opravňuje členský stát přijmout právní úpravu, jejímž cílem je umožnit jedné kategorii osob daného pohlaví, původně diskriminované, aby využila důchodového režimu použitelného na kategorii osob opačného pohlaví za podmínky retroaktivní platby příspěvků (jednorázová platba velmi vysoké částky), které jsou na základě právních předpisů použitelných v tomto státě promlčeny ve prospěch posledně uvedené kategorie osob?

V případě kladné odpovědi, není nutno směrnicí 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládat v tom smyslu, že vyžaduje, aby členský stát přizpůsobil právní předpisy, které jsou v rozporu s tímto ustanovením, hned, jakmile Soudní dvůr Evropských společenství rozhodne o tomto konfliktu norem a přinejmenším v promlčecí lhůtě, která je použitelná na pohledávku příspěvků vzniklou na základě přijetí této právní úpravy?

- 2) Pokud jde o úroky z prodlení (čl. 4 třetí pododstavec královského nařízení ze dne 25. června 1997):

Musí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládána v tom smyslu, že opravňuje členský stát přijmout právní úpravu, jejímž cílem je umožnit kategorii osob daného pohlaví, původně diskriminované, aby využila důchodového režimu použitelného na kategorii osob opačného pohlaví za podmínky platby vysokých úroků z prodlení, které jsou na základě právních předpisů použitelných v tomto státě promlčeny ve prospěch posledně uvedené kategorie osob?

V případě kladné odpovědi, není nutno směrnicí 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládat v tom smyslu, že vyžaduje, aby členský stát přizpůsobil právní předpisy, které jsou v rozporu s tímto ustanovením, hned, jakmile Soudní dvůr Evropských společenství rozhodne o tomto konfliktu norem a přinejmenším v promlčecí lhůtě, která je použitelná na úroky z prodlení vzniklé na základě přijetí této právní úpravy?

(¹) Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. 1979 L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 22. května 2006 – Office national des pensions v. Hélène Vercheval

(Věc C-232/06)

(2006/C 190/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Office national des pensions

Žalovaná: Hélène Vercheval

Předběžné otázky

- 1) Pokud jde o vyrovnávací příspěvky (čl. 4 odst. 2 královského nařízení ze dne 25. června 1997)

Musí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 (¹) vykládána tak, že umožňuje členskému státu přijmout právní úpravu, která směřuje k umožnění určité kategorii osob určeného pohlaví, původně diskriminované, využít důchodového systému použitelného na kategorii osob druhého pohlaví prostřednictvím zpětné platby příspěvků (velmi vysoká jednorázová platba), které jsou na základě právních předpisů použitelných v tomto členském státě předepsané této druhé kategorii osob?

Pokud je odpověď na tuto otázku kladná, nesmí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládána tak, že požaduje, aby členský stát přijal právní předpisy v rozporu s tímto ustanovením, jakmile toto rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství shledá za kolizi norem a přinejmenším v promlčecí lhůtě, která se použije na pohledávku za příspěvky vzniklou přijetím této právní úpravy?

- 2) Pokud jde o úroky z prodlení (čl. 4 odst. 4 třetí pododstavec královského nařízení ze dne 25. června 1997)

Musí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládána tak, že umožňuje členskému státu přijmout právní úpravu, která směřuje k umožnění určité kategorii osob určeného pohlaví, původně diskriminované, využít důchodového systému použitelného na kategorii osob druhého pohlaví prostřednictvím zaplacení značných úroků z prodlení, které jsou na základě právních předpisů použitelných v tomto členském státě předepsané této kategorii osob?

Pokud je odpověď na tuto otázku kladná, nesmí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládána tak, že vyžaduje, aby členský stát přijal právní předpisy v rozporu s tímto ustanovením, jakmile toto rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství shledá za kolizi norem a přinejmenším v promlčecí lhůtě, která se použije na úroky z prodlení vzniklé přijetím této právní úpravy?

(¹) Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 6, s. 24)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 22. května 2006 – Noëlle Permesaen v. Office national des pensions

(Věc C-233/06)

(2006/C 190/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Noëlle Permesaen

Žalovaný: Office national des pensions

Předběžné otázky

1) Pokud jde o vyrovnávací příspěvky (čl. 4 odst. 2 královského nařízení ze dne 25. června 1997)

Musí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978⁽¹⁾ vykládána tak, že umožňuje členskému státu přijmout právní úpravu, která směřuje k umožnění určité kategorii osob určeného pohlaví, původně diskriminované, využít důchodového systému použitelného na kategorii osob druhého pohlaví prostřednictvím zpětné platby příspěvků (velmi vysoká jednorázová platba), které jsou na základě právních předpisů použitelných v tomto členském státě předepsané této druhé kategorii osob?

Pokud je odpověď na tuto otázku kladná, nesmí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládána tak, že požaduje, aby členský stát přijal právní předpisy v rozporu s tímto ustanovením, jakmile toto rozsudek Soudního dvora Evropských společenství shledá za kolizi norem a přinejmenším v promlčecí lhůtě, která se použije na pohledávku za příspěvky vzniklou přijetím této právní úpravy?

2) Pokud jde o úroky z prodlení (čl. 4 odst. 4 třetí pododstavec královského nařízení ze dne 25. června 1997)

Musí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládána tak, že umožňuje členskému státu přijmout právní úpravu, která směřuje k umožnění určité kategorii osob určeného pohlaví, původně diskriminované, využít důchodového systému použitelného na kategorii osob druhého pohlaví prostřednictvím zaplacení značných úroků z prodlení, které jsou na základě právních předpisů použitelných v tomto členském státě předepsané této kategorii osob?

Pokud je odpověď na tuto otázku kladná, nesmí být směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 vykládána tak, že vyžaduje, aby členský stát přijal právní předpisy v rozporu s tímto ustanovením, jakmile toto rozsudek Soudního dvora

Evropských společenství shledá za kolizi norem a přinejmenším v promlčecí lhůtě, která se použije na úroky z prodlení vzniklé přijetím této právní úpravy?

(¹) Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 6, s. 24)

Žaloba podaná dne 2. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-247/06)

(2006/C 190/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker, zmocněnec, F. Simonetti, zmocněnkyně)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spolková republika Německo tím, že byla povolena stavba a provoz tepelného zařízení na dřevní plyn na území Nivesteiner Sandwerke a Sandsteinbrüche GmbH v Herzogenrath, aniž by bylo předem provedeno posouzení vlivu tohoto zařízení na životní prostředí, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 ve spojení s bodem 9 přílohy I směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985, o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾,

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby je povolení tepelného zařízení na dřevní plyn pro získání procesového tepla a elektrického proudu k těžbě písku a jeho zpracování. Podle žádosti o povolení měly být používány pouze takové dřevní odpady, u kterých se nejedná o nebezpečné odpady. Po vypracování posouzení vlivu podle směrnice 92/43/EHS byla ale žádost o povolení změněna: nově se požadovalo využití dřevního odpadu, který je třeba zařadit jako nebezpečný odpad. Povolení ke stavbě a provozu zařízení bylo uděleno dne 7. listopadu 2002, aniž by bylo předem provedeno předběžné posouzení vlivu na životní prostředí nebo posouzení vlivu na životní prostředí na základě

změněné žádosti. Možný vliv na životní prostředí tedy nebyl v projednávaném případě dostatečně posouzen: Komise neobdržela žádné informace o tom, že byly posouzeny také vlivy spalování nebezpečných odpadů. Žalovaná měla po změně žádosti o povolení provést znovu konzultaci veřejnosti v plném rozsahu, to však neučinila.

Komise zastává názor, že Spolková republika Německo tímto porušila čl. 4 odst. 1 ve spojení s bodem 9 přílohy I směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí.

Argument žalované, podle kterého posouzení vlivu na životní prostředí není podle aktuálního znění směrnice 85/337 povinné ani při spalování nebezpečných odpadů, protože se v tomto případě v souladu s hlavním účelem provozu zařízení nejedná o operace zneškodňování odpadů, ale o zhodnocování odpadů, není opodstatněný. I když v příloze I aktuálního znění směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí byl zachován pouze pojem „zneškodňování“, bylo by neslučitelné s jejím hlavním cílem, aby byly ze systematického posouzení vyloučeny záměry, jejichž značný vliv na životní prostředí je zjevný. Operace zhodnocení odpadů totiž nejsou nezbytně méně nebezpečné pro životní prostředí než zneškodňování odpadu: jak je zřejmé z projednávaného případu, vlivy na životní prostředí závisí na konkrétním způsobu zacházení s odpady. Komise zastává názor, že pojem „zneškodňování odpadu“ v příloze I bodu 9 směrnice 85/337 zahrnuje jak zhodnocení, tak zneškodnění odpadů. Opačný právní názor žalované by vedl k rozhodujícímu kroku zpátky oproti dřívějšímu právnímu stavu, protože by zařízení na zhodnocení odpadu byla zcela vyňata z působnosti směrnice 85/337.

(¹) Úř. věst. L 175, s. 40.

Žaloba podaná dne 16. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkověvodství

(Věc C-264/06)

(2006/C 190/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Maidani a R. Vidal Puig, zmocněnci)

Žalovaný: Lucemburské velkověvodství

Návrhová žádání

- určit, že Lucemburské velkověvodství tím, že nestanovilo sankce za porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 (¹), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 16 odst. 3 tohoto nařízení;
- uložit Lucemburskému velkověvodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 16 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 stanoví: „Sankce stanovené členskými státy za porušení tohoto nařízení musí být účinné, přiměřené a odrazující“. Článek 19 stanoví, že toto nařízení vstupuje v platnost dnem 17. února 2005. Podle informací, kterými disponuje Komise, Lucemburské velkověvodství ještě nesplnilo povinnost stanovit sankce v případě porušení tohoto nařízení, které by byly účinné, přiměřené a odrazující.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. června 2006 Degussa AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 5. dubna 2006 ve věci T-279/02, Degussa AG v. Komise Evropských společenství, podporovaná Radou Evropské unie

(Věc C-266/06 P)

(2006/C 190/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Degussa AG (zástupci: R. Bechtold, M. Karl, C. Steinle, advokáti) (dále jen „navrhovatelka“)

Další účastníci řízení: Komise Evropských společenství, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

1. zrušit rozsudek Soudu (třetího senátu) ze dne 5. dubna 2006 (věc T-279/02) (¹) v rozsahu, v němž jde k tíži navrhovatelky;

2. zrušit rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2002 (věc C.37.519 – Methionin) v rozsahu, v němž je dotčena navrhovatelka;

podpůrně zrušit nebo snížit pokutu uloženou navrhovatelce v článku 3 tohoto rozhodnutí;

3. pokud jde o návrhové žádání uvedené v bodě 2, podpůrně vrátit věc Soudu k rozhodnutí v souladu s právním posouzením učiněným v rozsudku Soudního dvora;

4. v každém případě uložit Komisi náhradu nákladů žalobkyně vynaložených v řízení před Soudem a před Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje čtyři důvody kasačního opravného prostředku:

- Soud zaprvé porušil požadavky zásady určitosti sankčních norem (*nulla poena sine lege certa*), a v důsledku toho neprávem popřel protiprávnost čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17.
- Soud zadruhé při posouzení délky trvání protiprávního jednání zkreslil skutečnosti a porušil zásadu presumpce nevinny (*in dubio pro reo*), jakož i základní právo na spravedlivý proces.
- Soud zatřetí porušil zásadu proporcionality, vyjádřenou v zásadě přiměřeného trestu v souladu se zaviněním, když přes neexistenci dopadů protiprávního jednání na cenu methioninu stanovil základní částku pokuty na 30 milionů eur. Soud zároveň rozporuplným odůvodněním porušil svou povinnost odůvodnění.
- Soud začtvrté nesnížil zvýšení základní částky pokuty, která má zajistit její dostatečně odrazující účinek, tak aby odpovídala rozdílu ve velikosti mezi navrhovatelkou a společností Aventis, a tím porušil zásadu rovného zacházení.

(¹) Úř. věst. C 131, s. 37.

Žaloba podaná dne 15. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Překladačské středisko pro instituce Evropské unie (středisko)

(Věc C-269/06)

(2006/C 190/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J.-F. Pasquier a D. Martin, zmocněnci)

Žalovaný: Překladačské středisko pro instituce Evropské unie (středisko)

Návrhová žádání

- zrušit rozhodnutí střediska o neodvedení příspěvku zaměstnavatele do důchodového systému Společenství
- uložit středisku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 83a odst. 2 nového služebního řádu úředníků „agentury, které nejsou příjemci dotací ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, odvádějí do uvedeného rozpočtu plnou výši příspěvků nezbytných na financování důchodového systému“.

Na tomto základě Komise požádala středisko, aby odvedlo do rozpočtu částky odpovídající části příspěvku zaměstnavatele do důchodového systému pro rok 2005 a následující roky.

Středisko to však odmítlo, když zpochybnilo, že je samofinancovanou agenturou. Středisko tvrdí, že musí být pokládáno za dotovanou agenturu. Podle Komise je však nepochybné, že od roku 1998 středisko nebylo příjemcem žádné dotace na provozní náklady ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, ale pouze odměny odpovídající svým plněním týkajícím se interinstituční spolupráce v oblasti překladatelství.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ**Volba předsedy senátu složeného ze tří soudců**

(2006/C 190/23)

Dne 5. července 2006 byl Soudem v souladu s čl. 15 odst. 3 jednacího řádu zvolen soudce p. Cooke předsedou senátu, v němž zasedají tři soudci, na dobu od 1. října 2006 do 31. srpna 2007.

Přidělení soudců k senátům

(2006/C 190/24)

Dne 5. července 2006 Soud rozhodl zřídit pět senátů složených z pěti soudců a pět senátů složených ze tří soudců na dobu od 1. října 2006 do 31. srpna 2007 a přidělit k nim následující soudce:

První rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Vesterdorf, předseda, p. Cooke, p. García-Valdecasas, pí Labucka a pí Trstenjak, soudci;

První senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Cooke, předseda senátu, p. García-Valdecasas, pí Labucka a pí Trstenjak, soudci;

Druhý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Pirrung, předseda senátu, p. Meij, p. Forwood, pí Pelikánová a p. Papasavvas, soudci;

Druhý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Pirrung, předseda senátu

a) p. Meij a pí Pelikánová, soudci;

b) p. Forwood a p. Papasavvas, soudci;

Třetí rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Jaeger, předseda senátu, pí Tiili, p. Azizi, pí Cremona a p. Czúcz, soudci;

Třetí senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Jaeger, předseda senátu

a) pí Tiili a p. Czúcz, soudci;

b) p. Azizi a pí Cremona, soudci;

Čtvrtý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Legal, předseda senátu, pí Lindh, pí Wiszniewska-Białecka, p. Vadapalas a p. Moavero Milanesi, soudci;

Čtvrtý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Legal, předseda senátu

a) pí Lindh a p. Vadapalas, soudci;

b) pí Wiszniewska-Białecka a p. Moavero Milanesi, soudci;

Pátý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Vilaras, předseda senátu, pí Martins Ribeiro, p. Dehousse, p. Šváby a pí Jürimäe, soudci;

Pátý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Vilaras, předseda senátu

a) pí Martins Ribeiro a pí Jürimäe, soudci;

b) p. Dehousse a p. Šváby, soudci.

V prvním senátu, v němž zasedají tři soudci, jsou soudci, kteří zasedají s předsedou senátu jako kolegium složené ze tří soudců, určení postupně podle pořadí podle článku 6 jednacího řádu Soudu, aniž je dotčena souvislost věcí. V druhém až pátém senátu, v němž zasedají tři soudci, předseda senátu zasedá buď se soudci uvedenými pod písm. a), nebo se soudci uvedenými pod písm. b), podle kolegia, ke kterému přísluší soudce zpravodajem, zasedá předseda senátu se soudci jednoho z těchto kolegií alternativně podle pořadí zápisu věcí do rejstříku Soudu, aniž je dotčena souvislost věcí.

Ve věcech, v nichž byla před 1. říjnem 2006 písemná část řízení ukončena a jednání k ústní části řízení se konalo nebo bylo stanoveno, první senát, v němž zasedají tři soudci, nadále zasedá pro účely ústní části řízení, porady a rozsudku ve svém předchozím složení.

Složení velkého senátu

Dne 5. července 2006 Soud rozhodl, že na dobu od 1. října 2006 do 31. srpna 2007 bude třinácti soudci, z nichž se skládá velký senát v souladu s čl. 10 odst. 1 jednacího řádu, předseda Soudu, předsedové druhého rozšířeného senátu, třetího rozšířeného senátu, čtvrtého rozšířeného senátu a pátého rozšířeného senátu, soudci rozšířeného senátu, který by rozhodoval v dotčené věci, kdyby tato věc byla přidělena senátu složenému z pěti soudců, jakož i další soudci v potřebném počtu k doplnění velkého senátu, určení předsedou Soudu ze soudců z každého z ostatních senátů podle pořadí, které soudci zaujímají ve svých senátech podle délky doby ve funkci v souladu s článkem 6 jednacího řádu Soudu, podle pořadí uplatňovaného po dobu tří let, na kterou jsou zvoleni předsedové senátů složených z pěti soudců.

Plénium

Dne 5. července 2006 Soud rozhodl v souladu s čl. 32 odst. 1 druhým pododstavcem jednacího řádu, že pokud je v návaznosti na určení generálního advokáta na základě článku 17 jednacího řádu počet soudců pléna Soudu sudý, předem stanovené pořadí, uplatňované po dobu tří let, na kterou jsou zvoleni předsedové senátů složených z pěti soudců, podle kterého předseda Soudu určí soudce, který se nezúčastní rozhodování dotyčné věci, je opačným pořadím, než které soudci zastávají podle délky doby ve funkci v souladu s článkem 6 jednacího řádu, ledaže soudce, který je takto určený, je soudcem zpravodajem. V tomto případě je určen soudce, který mu v pořadí podle délky doby ve funkci bezprostředně předchází.

Určení soudce, který nahradí předsedu Soudu jako soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

Dne 5. července 2006 Soud rozhodl v souladu s článkem 106 jednacího řádu určit předsedu senátu p. Vilarase, aby nahradil předsedu Soudu v případě jeho nepřítomnosti nebo překážky na jeho straně jako soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních na dobu od 1. října 2006 do 31. srpna 2007.

Kritéria přidělování věcí senátům

Dne 5. července 2006 Soud stanovil následující kritéria přidělování věcí senátům na dobu od 1. října 2006 do 31. srpna 2007 v souladu s článkem 12 jednacího řádu:

1. Věci jsou přidělovány po podání návrhu nebo žaloby, aniž je dotčeno pozdější použití článků 14 a 51 jednacího řádu, senátům složeným ze tří soudců.
2. Věci jsou přidělovány mezi senáty podle tří různých pořadí stanovených v závislosti na pořadí zápisu věcí v soudní kanceláři:
 - ve věcech týkajících se provádění soutěžních pravidel použitelných na podniky, pravidel ohledně podpor poskytnutých státy a pravidel vztahujících se na ochranná obchodní opatření;
 - ve věcech týkajících se práv duševního vlastnictví uvedených v čl. 130 odst. 1 jednacího řádu;
 - ve všech ostatních věcech.

V rámci těchto pořadí nebude brán v úvahu první senát při každém pátém kole.

Předseda Soudu se může odchýlit od těchto pořadí, aby přihlédl k vzájemné souvislosti některých věcí nebo aby zajistil vyvážené rozdělení pracovního zatížení.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. června 2006 – UFEX a další v. Komise

(Věc T-613/97) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Poštovní oblast — Veřejný podnik pověřený poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu — Logistická a obchodní podpora poskytnutá dceřině společností, která nepůsobí ve vyhrazeném odvětví — Kasační opravný prostředek — Vrácení věci Soudním dvorem“)

(2006/C 190/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Union française de l'express (UFEX) (Roissy-en-France, Francie), DHL International SA (Roissy-en-France), Federal express international (France) SNC (Gennevilliers, Francie) a CRIE SA (Asnières, Francie) (zástupci: É. Morgan de Rivery a J. Derenne, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Vedlejší účastnice na podporu žalované: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, R. Abraham a F. Million, zmocněnci), Chronopost SA (Issy-les-Moulineaux, Francie) (zástupci: V. Bouaziz Torron a D. Berlin, advokáti) a La Poste (Paříž, Francie) (zástupce: H. Lehman, advokát)

Předmět

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 98/365/ES ze dne 1. října 1997 o podporách údajně poskytnutých Francií SFMI Chronopost (Úř. věst. 1998, L 164, s. 37)

Výrok

- 1) **Rozhodnutí Komise 98/365/ES ze dne 1. října 1997 o podporách údajně poskytnutých Francií SFMI Chronopost se zrušuje v rozsahu, v jakém určuje, že ani logistická a obchodní podpora poskytnutá La Poste své dceřině společnosti SFMI Chronopost, ani převod Postadex nepředstavují státní podporu ve prospěch SFMI Chronopost.**

2) Komise ponese vlastní náklady řízení a 75 % nákladů řízení žalobkyni před Soudem a Soudním dvorem, s výjimkou nákladů, které vznikly vstoupením vedlejších účastníků do řízení.

3) Žalobkyně ponese zbytek vlastních nákladů řízení před Soudem a Soudním dvorem.

4) Francouzská republika, Chronopost SA a La Poste ponese vlastní náklady řízení před Soudem a Soudním dvorem.

(¹) Úř. věst. C 72, 7.3.1998.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. června 2006 – Österreichische Postsparkasse a Bank für Arbeit und Wirtschaft v. Komise

(Spojené věci T-213/01 a T-214/01) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Hospodářská soutěž — Nařízení č. 17 — Nařízení (ES) č. 2842/98 — Rozhodnutí 2001/462/ES/ESUO — Úředník pro slyšení — Akt s právními účinky — Přípustnost — Oprávněný zájem — Postavení navrhovatele nebo stěžovatele — Konečný spotřebitel odebírající zboží nebo služby — Přístup k oznámením námitek — Důvěrné informace — Dostatečný zájem“)

(2006/C 190/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Österreichische Postsparkasse AG (Vídeň, Rakousko) (zástupci: původně M. Klusmann, F. Wiemer a A. Reidlinger, poté H.-J. Niemeyer, advokáti) a Bank für Arbeit und Wirtschaft AG (Vídeň) (zástupce: H.-J. Niemeyer, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: S. Rating, zmocněnec)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí úředníka pro slyšení ze dne 9. srpna 2001 a ze dne 25. července 2001 o předání nedůvěrných verzí oznámení námitek, která se vztahují na řízení podle článku 81 ES, které se týká stanovování bankovních sazebníků (COMP/

36.571 – Österreichische Banken), jedné rakouské politické strany (Freiheitliche Partei Österreichs)

Výrok rozsudku

1) Žaloby se zamítají.

2) Žalobkyně ponese dvě třetiny nákladů hlavního řízení a veškeré náklady řízení o předběžném opatření.

3) Komise ponese třetinu nákladů hlavního řízení.

(¹) Úř. věst. C 331, 24.11.2001.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. června 2006 – Girardot v. Komise

(Věc T-10/02) (¹)

(„Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Protiprávní odmítnutí kandidatury — Zrušení — Nastolení situace před stavem protiprávnosti — Spravedlivá finanční náhrada — Ztráta příležitosti zastávat zaměstnání — Ohodnocení *ex aequo et bono*“)

(2006/C 190/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Marie-Claude Girardot (L'Hay-les-Roses, Francie) (zástupci: N. Lhoest a É. Schietere de Lophem, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palacios a H. Tserépa-Lacombe, poté F. Clotuche-Duvieusart a H. Tserépa-Lacombe, zmocněnci)

Předmět věci

Určení částky spravedlivé finanční náhrady dlužné Komisi M.-C. Girardot na základě rozsudku Soudu ze dne 31. března 2004, Girardot v. Komise (T-10/02, Recueil FP, s. I-A-109 a II-483)

Výrok rozsudku

- 1) Částka finanční náhrady dlužná Komisi Marie-Claude Girardot na základě rozsudku Soudu ze dne 31. března 2004, Girardot v. Komise (T-10/02) se určuje na 92 785 eur s navýšením o úroky ode dne 6. září 2004 ve výši určené Evropskou centrální bankou pro hlavní operace refinancování navýšené o dva body.
- 2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 68, 16.3.2002.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. června 2006 – Danzer v. Rada

(Věc T-47/02) (¹)

(„Právo obchodních společností — Směrnice 68/151/EHS a 78/660/EHS — Zveřejňování ročních účetních závěrek — Ochrana obchodního tajemství — Porušení základních práv — Právní základ — Žaloba na náhradu škody — Nepřípustnost“)

(2006/C 190/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Manfred Danzer a Hannelore Danzer (Linz, Rakousko) (zástupci: původně J. Hintermayr, M. Krüger, F. Haunschmidt, G. Minichmayr a P. Burgstaller, poté J. Hintermayr, F. Haunschmidt, G. Minichmayr, P. Burgstaller, G. Tusek, T. Riedler a C. Hadeyer, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Giorgi Fort a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na náhradu škody podle článku 288 ES, směřující k nápravě škody údajně utrpěné žalobci z důvodu povinnosti zveřejňovat určité informace v ročních účetních závěrkách společností, jejichž jsou jednatelem, přičemž tato povinnost vyplývá z čl. 2 odst. 1 písm. f) první směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy o EHS (později čl. 58 druhý pododstavec Smlouvy o ES, nyní čl. 48 druhý

pododstavec ES), za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 65, s. 8; Zvl. vyd. 17/01, s. 3) a článku 47 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o EHS [později čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ES, nyní po změně čl. 44 odst. 2 písm. g) ES], o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, s. 11; Zvl. vyd. 17/01, s. 21) a jednak návrh na určení neplatnosti výše uvedených ustanovení.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobci ponесou vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené Radou.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 – Inex v. OHIM-Wiseman (Vyobrazení kravské kůže)

(Věc T-153/03) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky spočívající ve vyobrazení černobílé kravské kůže — Starší národní obrazová ochranná známka částečně tvořená vyobrazením černobílé kravské kůže — Rozlišovací způsobilost prvku ochranné známky — Neexistence nebezpečí záměny — Zamítnutí námitek — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2006/C 190/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Inex SA (Bavegem, Belgie) (zástupce: T. van Innis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně U. Pfléghar a G. Schneider, dále G. Schneider a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem: Robert Wiseman & Sons Ltd (Glasgow, Spojené království) (zástupce: A. Roughton, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. února 2003 (věc R 106/2001-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Inex SA a Robert Wiseman & Sons Ltd

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 19.7.2003

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. června 2006 – Pérez-Díaz v. Komise

(Věc T-156/03) (¹)

(„Úředníci — Zrušení zamítnutí zapsat kandidáta na seznam úspěšných kandidátů na místo dočasného zaměstnance — Účast dotyčného na nové ústní zkoušce organizované pro splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku — Druhé zamítnutí zápisu — Žaloba na zrušení — Žaloba na náhradu škody“)

(2006/C 190/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Orlando Pérez-Díaz (Brusel, Belgie) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: F. Clotuche-Duvieusart a H. Tserepa-Lacombe, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení zamítnutí výboru pro výběrové řízení KOM/R/A/01/1999 zapsat žalobce na seznam úspěšných kandidátů na místo dočasného zaměstnance po nové ústní zkoušce organizované pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu ze dne 24. září 2002, Pérez-Díaz v. Komise (T-102/01, Recueil FP, s. I-A-165 a II-871), a jednak návrh na náhradu škody údajně způsobené protiprávností tohoto zamítnutí

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí výboru pro výběrové řízení obsažené v dopise ze dne 21. ledna 2003 doručeném žalobci o jeho nezapsání na seznam úspěšných kandidátů výběrového řízení KOM/R/A/01/1999 se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 19.7.2003.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 – Atlantean v. Komise

(Věc T-192/03) (¹)

(„Rybolov — Víceleté orientační programy — Žádosti o zvýšení cílů za účelem zlepšení bezpečnosti — Rozhodnutí 97/413/ES — Zamítnutí Komise — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Pravomoc Komise“)

(2006/C 190/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atlantean Ltd (Killybegs, Irsko) (zástupci: původně G. Hogan, SC, E. Regan, SC, a A. Hussey, advokát, poté G. Hogan, E. Regan a M. Fraser, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Braun a B. Doherty, zmocněnci)

Vedlejší účastník řízení podporující žalobkyni: Irsko (zástupci: D. O'Hagan a C. O'Toole, zmocněnci, ve spolupráci s D. Conlanem Smythem, advokátem)

Předmět

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) (*neoficiální překlad*) v rozsahu, v němž zamítá žádosti o zvýšení kapacity plavidla Atlantean

Výrok

- 1) Rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů se zrušuje v rozsahu, v němž se vztahuje na plavidlo Atlantean žalobkyně.
- 2) Komise ponese vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené žalobkyní.
- 3) Irsko ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 – Boyle a další v. Komise

(Spojené věci T-218/03 až T-240/03) (¹)

(„*Rybolov — Víceleté orientační programy — Žádosti o zvýšení cílů za účelem zlepšení bezpečnosti — Rozhodnutí 97/413/ES — Zamítnutí Komise — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Pravomoc Komise*“)

(2006/C 190/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Cathal Boyle (Killybegs, Irsko) a 22 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: P. Gallagher, SC, A. Collins, SC a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Braun a B. Doherty, zmocněnci)

Vedlejší účastník řízení podporující žalobce: Irsko (zástupci: D. O'Hagan a C. O'Toole, zmocněnci, ve spolupráci s D. Conlanem Smythem, advokátem)

Předmět

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) (*neoficiální překlad*) v rozsahu, v němž zamítá žádosti o zvýšení kapacity plavidel žalobců

Výrok

- 1) Žaloby podané Thomasem Fahertym (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larrym Murphym (T-236/03) a O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03) se zamítají.
- 2) Rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů se zrušuje v rozsahu, v němž se vztahuje na plavidla ostatních žalobců.
- 3) Komise ponese vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené žalobci uvedenými v bodě 2.
- 4) Žalobci uvedení v bodě 1 ponесou vlastní náklady řízení.
- 5) Irsko ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 239, 4.10.2003.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. června 2006 – Bachotet v. Komise

(Věc T-400/03) (¹)

(„*Úředníci — Zrušení odmítnutí zapsat kandidátku do rezervního seznamu dočasných zaměstnanců — Absolvování dotyčnou nové ústní zkoušky uspořádané ke splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku — Druhé odmítnutí zápisu — Žaloba na neplatnost*“)

(2006/C 190/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sophie Bachotet (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Tserepa-Lacombe a L. Lozano Palacios, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení odmítnutí komise v rámci výběrového řízení COM/R/A/01/1999 zapsat žalobkyni do rezervního seznamu dočasných zaměstnanců po nové ústní zkoušce uspořádané ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu ze dne 24. září 2002, Bachotet v. Komise (T-182/01, nezveřejněný v Recueil)

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí výběrové komise obsažené v dopise ze dne 21. ledna 2003 doručeném žalobkyni o jejím nezapsání do rezervního seznamu v rámci výběrového řízení COM/R/A/01/1999 se zrušuje.

2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 35, 7.2.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. června 2006 –
Řecko v. Komise**

(Věc T-251/04) (¹)

(„EZOZF — Výdaje vyloučené z financování Společenstvím — Veřejné skladování rýže — Vyšší moc — Produkty zpracované z ovoce a zeleniny — Pomoc nejchudším osobám — Program restrukturalizace v odvětví ovoce a zeleniny — Paušální opravy — Lhůta 24 měsíců“)

(2006/C 190/34)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: V. Kontolaimos a I. Chalkias, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande, zmocněnec, ve spolupráci s N. Korogiannakisem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2004/457/ES ze dne 29. dubna 2004 o vyloučení některých výdajů vzniklých členským státním záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) z financování Společenstvím (Úř. věst. L 202, s. 35) v rozsahu, v němž vylučuje některé výdaje vynaložené Řeckou republikou v odvětvích ovoce a zeleniny, jakož i veřejného skladování.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 217, 28.8.2004.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 31. května 2006 –
Carrs Paper v. Komise**

(Věc T-123/02) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Řízení o likvidaci žalobkyně — Právní zájem na podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2006/C 190/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Carrs Paper Ltd (Shirley, Spojené království) (zástupci: J. Grayston a A. Bywater, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: W. Mölls a A. Whelan, zmocněnci, ve spolupráci s M. van der Woudem a V. Landesem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na zrušení nebo podpůrně na snížení pokuty uložené žalobkyni rozhodnutím Komise 2004/337/ES ze dne 20. prosince 2001 o řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/E-1/36.212 – Propisovací papír) (Úř. věst. 2004, L 115, s. 1)

Výrok usnesení

1) Není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 169, 13.7.2002.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. června 2006 –
Achaiber Sing v. Komise**

(Věc T-4/04) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Veterinární předpisy — Podmínky pro dovoz ptactva — Dohoda o používání hygienických a rostlinolékařských opatření — Náhrada škody — Částečná nepřipustnost — Žaloba zjevně postrádající právní základ“)

(2006/C 190/36)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: R. K. Achaiber Sing (Leiden, Nizozemsko) (zástupci: J. Wilgers a J. van Duin, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Kuijper, T. van Rijn a M. van Heezik, zmocněnci)

Předmět věci

Náhrada škody údajně způsobené žalobci z důvodu použití rozhodnutí Komise 2000/666/ES ze dne 16. října 2000 o veterinárních podmínkách a veterinárních osvědčeních pro dovoz ptactva kromě drůbeže a o karanténních podmínkách (Úř. věst. L 278, s. 26)

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobci se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Komisí včetně nákladů spojených s námitkou nepřipustnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. května 2006 –
Falcon Sporting Goods v. OHIM (BIN LADIN)**

(Věc T-487/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky — Bezpředmětné rozhodnutí ve věci“)

(2006/C 190/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Falcon Sporting Goods AG (Zug, Švýcarsko) (zástupce: J. Weigell, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. září 2004 (věc R 176/2004-2) týkajícímu se zamítnutí zápisu slovní ochranné známky „BIN LADIN“

Výrok usnesení

- 1) Je nadále bezpředmětné rozhodovat o žalobě.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 57, 5.3.2005

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. května 2006 –
Falcon Sporting Goods v. OHIM (BIN LADIN)**

(Věc T-488/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky — Bezpředmětné rozhodnutí ve věci“)

(2006/C 190/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Falcon Sporting Goods AG (Zug, Švýcarsko) (zástupce: J. Weigell, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. září 2004 (věc R 177/2004-2) týkajícímu se zamítnutí zápisu slovní ochranné známky „BIN LADIN“

Výrok usnesení

- 1) *Je nadále bezpředmětné rozhodovat o žalobě.*
- 2) *Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 57, 5.3.2005

Žaloba podaná dne 21. března 2006 – Nikolaos Theofilopoulos v. Komise Evropských společností

(Věc T-91/06)

(2006/C 190/39)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Nikolaos Theofilopoulos (Atény, Řecko) (zástupce: P. Miliarakis, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společností

Návrhová žádání žalobce

- uložit Komisi fyzicky vrátit žalobci prohlášení o ručení č. 819828/6.12.1995, č. 819837/6.12.1995, č. 819838/6.12.1995, č. 822611/22.12.1995 a č. 830671/17.3.1996 Penzijní pojišťovny inženýrů a podnikatelů v oblasti veřejných prací (Tamio Syntaxeon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon, dále jen „TSMEDÉ“);
- uložit Komisi zaplatit žalobci částku 202 697,72 EUR jako náhradu škody, která mu vznikla do 15. února 2006 nebo podpůrně částku 199 219,69 EUR;
- uložit Komisi zaplatit částku 100 000 EUR z důvodu nemajetkové újmy;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce tvrdí, že poté, co sám na sebe převzal ručení vydala TSMEDÉ pět sporných prohlášení o ručení ve prospěch společností Impetus EPE a Impetus AEBE, jejichž je žalobce generálním ředitelem. Podle žalobce byla tato prohlášení o ručení vydána Komisi v rámci smluv, které s ní tyto společnosti uzavřely. Žalobce tvrdí, že Komise protiprávně a zaviněně odmítla vrátit tato prohlášení o ručení, přestože neměla žádný důvod si je ponechat. Domnívá se, že tento protiprávní a zaviněný přístup útvarů Komise je opodstatněním této žaloby, neboť samotný žalobce má zaplatit TSMEDÉ částky, na které byla uvedena prohlášení vydána.

Žaloba podaná dne 5. dubna 2005 – INET Hellas – Ilektroniki Ypiresia Pliroforion E.P.E. v. Komise Evropských společností

(Věc T-107/06)

(2006/C 190/40)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: INET Hellas – Ilektroniki Ypiresia Pliroforion E.P.E. (Athény, Řecko) (zástupce: B. Chatzopoulos, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společností

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit dokument Komise Evropských společností INFSO/A3/VS D(2006) 703641/31.1.2006,
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že napadený dokument je protiprávní, neboť se v něm nesprávně vychází z názoru, že registrace internetové domény co.eu je podle právních předpisů Společenství zakázaná. Ve skutečnosti však žádný právní předpis Společenství nezakazuje registraci domény co.eu. Naopak nařízení č. 40/94 jeho registraci požaduje.

Žaloba podaná dne 22. května 2006 – SANOFI AVENTIS v. OHIM – G. D. SEARLE („ATURION“)

(Věc T-146/06)

(2006/C 190/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: SANOFI AVENTIS, S.A. (Paříž) (zástupci: E. Armijo Chavarri a A. Castán Pérez-Gómez, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: G. D. SEARLE LLC

Návrhy žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 3. února 2006 ve věci R 227/2005-1;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: G. D. SEARLE LLC

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „ATURION“ pro výrobky třídy 5 – přihláška č. 1 662 311.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka „URION“ pro výrobky třídy 5.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94, neboť dotčené ochranné známky mohou vyvolat v obchodním styku nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 26. května 2006 – Marie Claire v. OHIM – Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)

(Věc T-148/06)

(2006/C 190/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marie Claire, S.A. (Castellón, Španělsko) (zástupci: T. Fernández Mateos a T. Marín Bataller, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Marie Claire Album SA

Návrhy žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 6. března 2006 ve věci R-530/2004-2;

— následně určit, že na přihlašovanou ochrannou známku Společenství se nevztahují důvody pro zamítnutí zápisu uvedené v čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a že je tedy nelze v projednávaném případě použít;

— určit, že přihlašovaná ochranná známka Společenství č. 77 834, „MARIE CLAIRE“, bez řádného důvodu netěží neprávem z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítané starší ochranné známky, ani jim není na újmu;

— určit, že na přihlašovanou ochrannou známku Společenství se nevztahují ani důvody pro zamítnutí zápisu uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, k čemuž dospěly jak námitkové oddělení, tak druhý odvolací senát OHIM ve svých příslušných rozhodnutích;

— schválit zápis ochranné známky Společenství č. 77 834 „MARIE CLAIRE“ pro „koupací oděv; prádlo a spodní prádlo“ ve třídě 25 mezinárodní nomenklatury ve prospěch žalobkyně;

— uložit OHIM, jakož i případnému vedlejšímu účastníku řízení, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „MARIE CLAIRE“ pro výrobky třídy 25 – přihláška č. 2 389 567.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Marie Claire Album SA.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní a mezinárodní slovní a obrazové ochranné známky „MARIE CLAIRE“ pro výrobky a služby tříd 1, 3, 14, 16, 18, 20-22, 24-28, 41 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a vyhovění námitkám.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odstavce 5 nařízení (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná dne 14. června 2006 – Tomra Systems a další v. Komise

(Věc T-155/06)

(2006/C 190/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tomra Systems ASA (Asker, Norsko), Tomra Europe AS (Asker, Norsko), Tomra Systems BV (Apeldoorn, Nizozemsko), Tomra Systems GmbH (Hilden, Německo), Tomra Butikkssystemer AS (Asker, Norsko), Tomra Systems AB (Sollentuna, Švédsko), Tomra Leergutsysteme GmbH (Vídeň, Rakousko) (zástupci: A. Ryan, advokát, J. Midthjell, právník)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobců

- Zrušení rozhodnutí Komise COMP/E-1/38.113 – Prokent/Tomra ze dne 29. března 2006 v plném rozsahu; a
- uložení náhrady nákladů řízení žalované, včetně nákladů žalobkyň na bankovní záruku na jejich povinnost zaplatit pokutu.
- Podpůrně, zrušení nebo podstatné snížení pokuty uložené v článku 2 výše uvedeného rozhodnutí; a
- uložení náhrady nákladů řízení žalované, včetně nákladů žalobkyň na bankovní záruku na jejich povinnost zaplatit pokutu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně jsou součástí Tomra group, která působí v oblasti sběru použitých nápojových obalů především prostřednictvím

odávání přístrojů pro zpětný prodej a souvisejících výrobků a služeb.

V roce 2001 obdržela Komise stížnost na zneužívání dominantního postavení žalobkyněmi tím, že brání stěžovateli v přístupu na trh.

Napadeným rozhodnutím Komise došla k závěru, že žalobkyně porušily článek 82 ES a článek 54 Smlouvy o EHP v období 1998-2002 tím, že na rakouském, německém, nizozemském, norském a švédském trhu s přístroji pro zpětný prodej zavedly vylučovací strategii, zahrnující výhradní dohody, množstevní závazky a věrnostní slevy. Komise uložila žalobkyním pokutu 24 miliónů eur.

Na podporu své žaloby žalobci uplatňují, že Komise:

- použila zjevně nesprávné a nespolehlivé důkazy k tomu, aby prokázala, že skupina vytvořila strategii pro zabránění hospodářské soutěži a zavedla tuto strategii prostřednictvím 49 dohod se svými zákazníky v letech 1998-2002;
- dopustila se zjevně nesprávného posouzení ohledně toho, zda byly dohody schopné zabránit hospodářské soutěži a zda tyto dohody hospodářské soutěži skutečně zabránily, a rozhodnutí neodůvodnila;
- dopustila se zjevně nesprávného právního posouzení tím, že považovala výhradní dohody, množstevní závazky a věrnostní slevy za *per se* v rozporu s článkem 82 ES;
- zjevně nesprávně došla k závěru, že nezávazné množstevní závazky mohou být v rozporu s článkem 82 ES a
- porušila zásadu proporcionality a zákaz diskriminace, když uložila žalobkyním pokutu 24 miliónů eur.

Žaloba podaná dne 9. června 2006 – Italská republika v. Komise Evropských společenství

(Věc T-157/06)

(2006/C 190/44)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit přípis Evropské komise č. 2984 ze dne 31. března 2006, jehož předmětem je program POR Sicílie – žádost o platbu č. 2005 0601 – vyžadující „splnění podmínek formulovaných v dopise komisaře Barniera ze dne 29. července 2003 týkajících se uznatelnosti záloh vyplacených v rámci režimů podpor“, jakož i všechny související a předcházející akty;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou obdobné jako žalobní důvody a argumenty ve věci T-345/04, Italská republika v. Komise ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 55.

Žaloba podaná dne 20. června 2006 – Adobe v. OHIM (FLEX)

(Věc T-158/06)

(2006/C 190/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adobe Systems Inc. (San Jose, USA) (zástupce: M. Graf, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. dubna 2006 ve věci R 1430/2005-2 Adobe Systems Incorporated v. OHIM (Flex) v rozsahu, v jakém zamítá odvolání pro jiné zboží než „počítačový hardware; počítačové periferní zařízení a zařízení pro zpracování dat“ ve třídě 9 a služby uvedené v přihlášce do třídy 42.
- uložit Úřadu náhradu vlastních nákladů řízení a náhradu nákladů řízení žalovaného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka FLEX pro zboží a služby ve třídách 9, 38 a 42 – přihláška č. 3 795 011

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady č. 40/94 a nezohlednění předchozích vnitrostátních zápisů.

Žaloba podaná dne 19. června 2006 – Estancia Piedra v. OHIM – Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)

(Věc T-159/06)

(2006/C 190/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Estancia Piedra SL (Toro, Španělsko) (zástupce: B. Cordery, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhá účastnice řízení před odvolacím senátem: Franciscan Vineyards Inc. (St. Helena, Spojené státy americké)

Návrhy žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 28. března 2006 (věc R 363/2005-2);
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „ESTANCIA PIEDRA“ pro služby ve třídě 35 (informační a poradenské služby ve vztahu k prodeji prostřednictvím celosvětových počítačových sítí; dovoz-vývoz vín) – Ochranná známka Společenství č. 2 127 868

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Franciscan Vineyards Inc.

Ochranná známka účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka Společenství „ESTANCIA“ pro výrobky ve třídách 29, 30 a 33 (maso, ryby, káva, čaj, alkoholické nápoje ...)

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Zaprvé, porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94, jelikož existovalo nebezpečí záměny mezi starší ochrannou známkou a „ESTANCIA PIEDRA“. Zadruhé, porušení procesních ustanovení, jelikož odvolací senát podle žalobkyně od Franciscan Vineyards přijal neplatné a pozdě podané zmocnění jejích zástupců, jehož nezákonným cílem bylo prodloužení lhůty, kterou měla Franciscan Vineyards pro podání zmocnění.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Zaprvé, porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94, jelikož byl vyvozen závěr, že existuje nebezpečí záměny mezi starší ochrannou známkou a „ESTANCIA PIEDRA“. Zadruhé, porušení procesních náležitostí, jelikož odvolací senát přijal, podle žalobkyně, neplatné a pozdě předložené zmocnění od Franciscan Vineyards pro její zástupce a protiprávně prodloužil lhůtu Franciscan Vineyards pro předložení zmocnění.

Žaloba podaná dne 19. června 2006 – Estancia Piedra v. OHIM – Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)

(Věc T-160/06)

(2006/C 190/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Estancia Piedra SL (Toro, Španělsko) (zástupce: B. Cordery, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Franciscan Vineyards Inc. (St. Helena, USA)

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 28. března 2006 (Věc R 361/2005-2);
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „ESTANCIA PIEDRA“ pro výrobky ve třídě 33 (alkoholické nápoje) – ochranná známka Společenství č. 1 894 831

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Franciscan Vineyards Inc.

Ochranná známka účastníka řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka Společenství „ESTANCIA“ pro výrobky ve třídách 29, 30 a 33 (maso, ryby, káva, čaj, alkoholické nápoje ...)

Žaloba podaná dne 28. června 2006 – BA.LA. di Lanciotti V. & C. S. A. S. a další v. Komise

(Věc T-163/06)

(2006/C 190/48)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: BA..LA. di Lanciotti V. & C. S. A. S a další (zástupci: P. M. Tabellini, G. Celona, E. Bidoggia a E. M. Tabellini)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- rozhodnout, že je žaloba přípustná s ohledem na všechny žalobkyně;
- pokud jde o věc samou, zrušit čl. 1 odst. 1 a 2b, jakož i body 28 až 31 a 250 až 252 odůvodnění nařízení Komise ES č. 553/2006 ze dne 23. března 2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu, a veškerá další krizová a související opatření v rozsahu, v jakém definuje „dětskou obuv“ a osvobozuje ji od použití antidumpingového cla;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně v projednávané věci vyrábějí buď výlučně, nebo převážně dětskou obuv. Jsou vybudovány z hlediska území tak centralizovaně, že na hranici mezi provinciemi Fermo a Macerata vytvářejí „distretto calzaturificio“ (průmyslovou zónu obuvního průmyslu).

Na podporu svých tvrzení se žalobkyně dovolávají:

- Zneužití pravomoci v rozsahu, v jakém žalovaná využila řízení striktně upraveného základním nařízením k provedení mezinárodní smlouvy a zahájeného na základě tohoto nařízení za účelem dosažení více či méně sociálních cílů (body 250 až 252 odůvodnění), které vyžadují, aby byla velká část nikoli podobných, ale totožných výrobků vyloučena z pojmu odvětví Společenství.
- Zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností, pokud jde o přirovnání obuvi, jejíž vnitřní podrážka není delší než 24 centimetrů, k dětské obuvi, fyzické a technické vlastnosti dětské obuvi, popis dotčeného odvětví a žalobkyní tvrzenou finanční škodu způsobenou rodinám, jakož i skutečnou škodu vzniklou obuvnickému průmyslu v oblasti dětské obuvi.
- Porušení celní nomenklatury zboží zavedené Mezinárodní úmluvou přijatou Radou s rozhodnutím ze dne 7. dubna 1987, vzhledem k tomu, že napadené nařízení používá rozměry vnitřní podrážky jako důvod rozlišení mezi jednotlivými druhy obuvi.

Na posledním místě se žalobkyně dovolávají porušení zásady rovného zacházení a nediskriminace.

Žaloba podaná dne 21. června 2006 – ColArt/Americas v. OHIM (BASIC)

(Věc T-164/06)

(2006/C 190/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ColArt/Americas, Inc (Piscataway, USA) (zástupce: E. Soler Borda, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhové žádání žalobkyně

- Zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 7. dubna 2006 týkající se přihlášky ochranné známky BASICS č. 002433613 (Věc R 788/2005-4) v plném rozsahu;
- podpůrně, zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, ve kterém se týká následujících výrobků: barvicí látky v akrylových barvách, laky pro umělce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „BASICS“ pro výrobky ve třídě 2 – přihláška č. 2 433 613

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 3 nařízení Rady č. 40/94, jelikož slovo „BASICS“ není v angličtině běžným výrazem ve vztahu k přihlašovaným výrobkům a nemá pro spotřebitele jasný význam ve vztahu k výrobkům, na které se vztahuje přihláška. Přihlašovaná ochranná známka každopádně nabyla rozlišovací způsobilosti užíváním.

Žaloba podaná dne 19. června 2006 – Fiorucci v. OHIM (slovní ochranná známka „Elio Fiorucci“)

(Věc T-165/06)

(2006/C 190/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Elio Fiorucci (zástupci: Adriano Vanzetti, Giulio Sironi a Francesco Rossi, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhý účastník řízení před odvolacím senátem: EDWIN CO. LTD.

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. dubna 2006 R-238/2005-1 a určit, že ochranná známka Společenství č. 000709006 „Elio Fiorucci“, přihlášená dne 23. prosince 1997 a zapsaná dne 6. dubna 1999 je neplatná, nebo podpůrně že doba její platnosti uplynula;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „Elio Fiorucci“ (přihláška č. 709006 pro výrobky zařazené do tříd 3, 18 a 25).

Majitel ochranné známky Společenství: EDWIN CO.LTD.

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobce

Ochranná známka účastníka řízení navrhujícího prohlášení neplatnosti: právo na užívání vlastního jména

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: návrhu na zrušení se vyhovuje

Rozhodnutí odvolacího senátu: žalobě se vyhovuje a návrh na zrušení se zamítá

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 52 odst. 2 písm. a), odst. 12 písm. a) a čl. 50 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství s ohledem na čl. 8 odst. 3, čl. 21 odst. 1 písm. a), respektive čl. 26 odst. 1 písm. b) italského zákona o duševním vlastnictví

Žaloba podaná dne 28. června 2006 – PowderJect Research v. OHIM

(Věc T-166/06)

(2006/C 190/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: PowderJect Research Ltd (Oxford, Spojené království) (zástupci: A. Bryson, Barrister, P. Brownlow, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 12. dubna 2006 týkající se přihlášky žalobkyně č. 4202743 ochranné známky Společenství pro POWDERMED v třídách 5, 10 a 42;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „POWDERMED“ pro výrobky a služby tříd 5, 10 a 42 – přihláška č. 4 202 743

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady č. 40/94. Odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení ochranné známky, když ji považoval za známku složenou ze dvou běžně používaných anglických slov a vůbec nezohlednil, nebo nedostatečně zohlednil strukturu přihlašované ochranné známky, když nevzal v úvahu, že ochranná

známka by na první pohled naznačovala minulý čas slovesa z koncovky „...ed“ a že relevantní veřejnosti by nebylo na první pohled zřejmé, že ochrannou známku lze rozdělit na „powder“ a „med“.

Žaloba podaná dne 19. června 2006 – Italská republika v. Komise

(Věc T-168/06)

(2006/C 190/52)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 03232 ze dne 7. dubna 2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Maďarsku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise odlišná od požadované částky. Odkaz: jednotný programový dokument (DOCUP) Lombardia (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 014);
- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 03903 ze dne 5. května 2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Maďarsku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise odlišná od požadované částky. Odkaz: jednotný programový dokument (DOCUP) cíl 2 Lazio 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 009);
- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 04240 ze dne 18. května 2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Maďarsku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise odlišná od požadované částky. Odkaz: jednotný programový dokument (DOCUP), Lombardia (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 014);
- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 04241 ze dne 18. května 2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Maďarsku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je certifikace a prohlášení o dočasných výdajích a žádost o platbu. Jednotný programový dokument (DOCUP) Veneto cíl 2 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 005);

- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 04468 ze dne 29. května 2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Maďarsku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise odlišná od požadované částky. Odkaz: regionální operativní program (POR) Sardegnia 2000-2006 (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 010);
- zrušit všechny s nimi související a jim předcházející akty a uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné se žalobními důvody a hlavními argumenty ve věci T-345/04, Italská republika v. Komise (¹).

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 55.

Žaloba podaná dne 23. června 2006 – Expasa v. OHIM – Juan Gallardo Blanco (obrazová ochranná známka „H“)

(Věc T-172/06)

(2006/C 190/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Expasa, Agricultura y Ganadería, S. A. (Madrid) (zástupce: J. C. Valle Valiente)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhý účastník řízení před odvolacím senátem: Juan Gallardo Blanco

Návrhová žádání žalobkyně

- vyhovět žalobě;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „H“ (tučně napsané písmeno se zakřivením vodorovné čáry) (příhláška č. 1 255 751 pro výrobky třídy 31).

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhuje prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Juan Gallardo Blanco

Ochranná známka nebo označení účastníka řízení navrhuje prohlášení neplatnosti: Španělská obrazová ochranná známka č. 198 648 „H“ (tučně napsané písmeno, lehce nakloněné, se zakřivením vodorovné čáry a přetáté pruhem v barvě světle modré a nachové) pro výrobky třídy 31 („všechny druhy dobytka, s výjimkou koní“).

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou v celém rozsahu.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 40 odst. 2 a čl. 74 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 27. června 2006 – Inalca a Cremonini v. Komise

(Věc T-174/06)

(2006/C 190/54)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Inalca a Cremonini (Modena, Itálie) (zástupce: Francesco Sciaudone, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

- určit mimosmluvní odpovědnost Komise;
- určit škody utrpěné žalobkyněmi, jejichž výše byla stanovena na 2 861 000 eur;
- uložit Komisi náhradu těchto škod a zaplacení příslušných vyrovnávacích úroků a případných úroků z prodlení;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem projednávané žaloby je náhrada škod, které žalující společnosti utrpěly následkem přijetí dopisu ze dne 6. července 1998, kterým ÚCLAF (Útvar pro koordinaci boje proti podvodům) oznámil italským orgánům závěry šetření uskutečněného tímto útvarem ve věci domnělých nesrovnalostí, ke kterým mělo dojít při vývozu hovězího masa s náhradou do Jordánska, přičemž žalobkyně považují výše uvedené závěry za zcela chybné, a ve kterém vůči dvěma společnostem a jejich řídicím osobám vznesl obvinění s trestním dopadem.

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně uplatňují:

- porušení čl. 9 odst. 2 druhého a čtvrtého pododstavce nařízení (EHS) č. 729/70 jednak, jelikož lze inspekci uskutečněnou UCLAF v Jordánsku vytknout skutečnost, že UCLAF překročil meze své kontrolní pravomoci omezené pouze na území členských států a jednak, jelikož UCLAF nesplnil svou povinnost připravit a provést inspekce a kontrolu s předchozím souhlasem členských států a za přítomnosti zástupců všech dotčených vnitrostátních orgánů;
- porušení čl. 9 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (EHS) č. 2988/95 a článku 4 nařízení (EHS) č. 2185/96, jelikož UCLAF nesplnil svoji povinnost připravit kontroly a inspekce na místě v úzké spolupráci s členskými státy, jakož i vyrozumět příslušné vnitrostátní orgány před provedením kontrol;
- porušení článku 8 nařízení (EHS) 3665/87, neboť UCLAF nechal bez povšimnutí průkazní hodnotu řady výslovně uvedených dokumentů uznanou a přiznanou tímto nařízením a svévolně upřednostnil řadu jiných dokumentů v neprospěch zásady právní jistoty a zásady transparentnosti kontrol.

Žalobkyně se rovněž dovolávají porušení zásad řádné správy, řádné péče a proporcionality, jakož i porušení profesního tajemství.

Žalobkyně konečně prohlašují, že i když má být jednání UCLAF uchráněno od kritiky, musí být tento útvar v každém případě odpovědný za škodu způsobenou žalobkyním. Tyto poslední uvedené totiž nemohly důvodně předvídat škodu, a tedy se jí vyhnout, která pro ně vyplynula ze šetření, jež, jak tvrdí žalobkyně, bylo zcela chybné.

Žaloba podaná dne 30. června 2006 – Sviluppo Italia Basilicata v. Komise

(Věc T-176/06)

(2006/C 190/55)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sviluppo Italia Basilicata S.p.A.(Potenza, Itálie)
(zástupce: Francesco Sciaudone, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropské komise K(2006)1706 ze dne 20. dubna 2006
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v projednávané věci provedlo podstatnou finanční opravu podpory Evropského fondu pro regionální rozvoj (FEDER) ve výši 5 600 000 EUR poskytnuté ve prospěch globální dotace BIC Basilicata za účelem uskutečnění opatření na podporu oživení zisků malých a středních podniků v regionu Basilicate, v kontextu rámce Společenství na podporu regionů „Cíl 1“ v Itálii. Zejména opatření 2 globální dotace předpokládalo zřízení rizikových kapitálových fondů pro přidělení finančních podpor ve formě účasti na základním kapitálu, půjček podmíněných podílem na zisku a povinných konvertibilních půjček ve prospěch podniků usazených v regionu Basilicate nebo podniků, které mají v úmyslu se tam usadit.

Na podporu svých tvrzení uplatňuje žalující podnik toto:

- Naprostá neexistence právních a skutkových podmínek, které by mohly sloužit jako základ pro napadené rozhodnutí, pokud má žalovaná za to, že ve skutečnosti nedošlo k žádným pozitivním účinkům podpor fondů v projednávaném případě, vzhledem k tomu, že na závazky účasti v podnicích (podmínka užitečnosti) bylo použito méně než 3 % dotace z fondu. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že tato podmínka nebyla stanovena ani v režimu použitelném na konkrétní případ, uvedeném v rozhodnutí poskytujícím příspěvek, ani v obecném režimu týkajícím se strukturálních fondů. V důsledku toho Komise nemohla za použití podmínky užitečnosti dojít legitimně k závěru o existenci nesprávnosti ve smyslu článku 24 nařízení č. 4253/88.
- Porušení rozhodnutí 97/322/ES z důvodu nezohlednění a nesprávného výkladu odstavce C listiny 19. V tomto bodě má žalobkyně za to, že žalovaná v napadeném rozhodnutí nezohlednila jednak rozlišení mezi pojmy „závazek“ a „výdaje“ a jednak ustanovení listiny týkající se doby trvání fondů, jakož i ustanovení stanovená záměrem globální dotace samotným, která byla nedílnou součástí rozhodnutí o schválení podpory, jimiž byla přibližná doba trvání této zvláštní podpory stanovena na 10 let.
- Nedodržení postupů stanovených úmluvou, článkem 25 nařízení č. 4253/88 a článkem 26 nařízení č. 2082/93 z důvodu nesprávnosti.

Na závěr své žaloby uplatňuje žalobkyně rovněž porušení zásady legitimního očekávání a zásady právní jistoty, zásady proporcionality a povinnosti odůvodnění.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. června 2006 –
Muswellbrook v. OHIM-Nike (NIKE)**

**(Ve spojených věcech T-362/02, T- 363/02, T-364/02, T-
365/02 a T-366/02) ⁽¹⁾**

(2006/C 190/56)

Jednací jazyk: španělština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí spojených věcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 22.2.2003.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 20. června 2006 –
Deutsche Telekom v. OHIM – PCS Systemtechnik (T-PCS)**

(Věc T-157/05) ⁽¹⁾

(2006/C 190/57)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 9.7.2005.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. června 2006 – Sanchez Ferriz v. Komise

(Věc F-19/05) ⁽¹⁾

(Úředníci — Zpráva o vývoji služebního postupu — Hodnotící období 2003)

(2006/C 190/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Carlos Sanchez Ferriz (Brusel, Belgie) (zástupci: původně G. Bouneou a F. Frabetti, advokáti, poté pouze F. Frabetti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Berscheid a L. Lozano Palacios, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení hodnotícího období 2003, co se týče žalobce, nebo podpůrně zrušení zprávy o vývoji služebního postupu žalobce za rok 2003

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 25.6.2005 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-153/05, na Soud pro veřejnou službu Evropské unie převedena usnesením ze dne 15.12.2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2006 – Le Maire v. Komise

(Věc F-27/05) ⁽¹⁾

(„Úředníci — Odměna — Zamítnutí přiznání denních příspěvků“)

(2006/C 190/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Viviane Le Maire (Brusel, Belgie) (zástupci: G. Bounéou a F. Frabetti, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: J. Currall, zmocněnec)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise Evropských společenství, jímž Komise zamítla přiznat žalobkyni denní příspěvky upravené čl. 10 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropských společenství po jejím vstupu do služby dne 16. ledna 2004

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení a polovinu nákladů řízení žalobkyně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 23.7.2005 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-191/05, na Soud pro veřejnou službu Evropské unie převedena usnesením ze dne 15.12.2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 28. června 2006 – Beau v. Komise(Věc F-39/05) ⁽¹⁾**(„Nemoc z povolání — Odmítnutí uznat nemoc, kterou žalobkyně trpí, jako nemoc z povolání“)**

(2006/C 190/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Yolande Beau (Paříž, Francie) (zástupci: G. Vander-sanden a L. Levi, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a K. Herrmann, zmocněnci, ve spolupráci s F. Longfils, advokátem)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí ze dne 3. srpna 2004, kterým Komise Evropských společenství odmítla vyhovět žádosti o uznání nemoci žalobkyně jako nemoci z povolání a dala jí uhradit odměny a další poplatky lékaře určeného Komisí, jakož i polovinu odměn a dalších poplatků třetího lékaře

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý účastník ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 20. 8. 2005 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-215/05 a převedená na Soud pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. června 2006 – Grünheid v. Komise(Věc F-101/05) ⁽¹⁾**(„Úředníci — Lhůta pro podání stížnosti — Výplatní páska — Přípustnost — Jmenování — Přearazení do vyšší platové třídy — Články 25, 26 a 31 odst. 2 služebního řádu“)**

(2006/C 190/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sabine Grünheid (Overijse, Belgie) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: Ch. Berardis-Kayser a K. Herrmann, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí ze dne 6. října 2004, kterým Komise Evropských společenství jmenovala žalobkyni úřednicí na jejím pracovním místě, v rozsahu, v němž toto rozhodnutí uvádí zařazení do platové třídy A*8, jakož i rozhodnutí ze dne 6. července 2005 o zamítnutí stížnosti žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 10, 14.1.2006 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-388/05 a postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 29. června 2006 – Chassagne v. Komise(Věc F-11/05) ⁽¹⁾**(„Úředníci — Odměna — Roční cestovní výdaje — Ustanovení použitelná před 1. květnem 2004 na úředníky, kteří pocházejí z francouzského zámořského departementu — Zjevná nepřipustnost“)**

(2006/C 190/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Olivier Chassagne (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues a Y. Minatchy, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Berscheid a H. Tserpa-Lacombe, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Komise Evropských společenství odmítajícího žalobci uplatnit ustanovení čl. 8 odst. 1 až 3 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropských společenství týkající se způsobu náhrady ročních cestovních výdajů v jejich znění uplatnitelném před 1. květnem 2004, a jednak náhrada škody, o které má žalobce za to, že mu vznikla v důsledku tohoto odmítnutí

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se jako zjevně nepřijatelná odmítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 115, 14.5.2005 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-123/05, na Soud pro veřejnou službu Evropské unie převedena usnesením ze dne 15.12.2005).

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. června 2006 – Ott a další v. Komise

(Věc F-87/05) (¹)

(„Úředníci — Hodnotící období 2004 — Nezapsání na seznam povýšených úředníků — Článek 111 jednacího řádu Soudu prvního stupně — Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti zjevně neopodstatněná“)

(2006/C 190/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Martial Ott (Oberanven, Lucembursko), Fernando Lopez Tola (Lucemburk, Lucembursko) a Francis Weiler (Itzig, Lucembursko) (zástupci: G. Bounéou a F. Frabetti, advokáti)

Žalovaná: Komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí ze dne 30. listopadu 2004 zveřejněné v Administrativních informacích č. 130 2004 ze dne 30. listopadu 2004, kterým Komise Evropských společenství rozhodla o seznamu úředníků povýšených za hodnotící období 2004, v tom, že tento seznam neuvádí jména žalobců, a jednak podpůrně zrušení bodů přidělených za hodnotící období 2004.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá zčásti jako zjevně nepřijatelná a zčásti jako zjevně neopodstatněná.
- 2) Každý účastník řízení nese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 315, 10.12.2005 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-349/05 a postoupená Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Žaloba podaná dne 21. dubna 2006 – Pimlott v. Europol

(Věc F-52/06)

(2006/C 190/64)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Mike Pimlott (Porchester Hampshire, Spojené království) (zástupce: D. C. Coppens, advokát)

Žalovaný: Evropský policejní úřad (Europol)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Europolu ze dne 25. ledna 2006;
- uložit Europolu povinnost prodloužit žalobci smlouvu na dobu 4 let od 1. ledna 2006 do 31. prosince 2010;
- uložit Europolu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Poté, co byl žalobce poprvé přijat Europolem dne 1. ledna 2000 do pracovního poměru na dobu původně stanovenou na 4 roky, byl zaměstnán od 1. ledna 2002 na jiném pracovním místě v rámci téhož úřadu na základě nové smlouvy, jejíž platnost měla uplynout k 31. prosinci 2005.

Žalobce ve své žalobě napadá rozhodnutí Europolu, kterým byla tato smlouva prodloužena pouze na 2 roky. Tvrdí totiž, že od okamžiku, kdy nastoupil do nového pracovního poměru na základě nové smlouvy, neměl jej Europol považovat za zaměstnance, který dostal od orgánů svého státu původu mimořádné volno bez nároku na odměnu, nýbrž spíše za zaměstnance, který nemá nadále s uvedenými orgány žádný vztah. Rozlišení je relevantní z toho důvodu, že v prvním případě se uplatní čl. 6 druhá odrážka služebního řádu Europolu, která umožňuje prodloužení na dobu 2 let, zatímco v druhém případě se použije třetí odrážka uvedeného ustanovení, která umožňuje prodloužení na dobu 4 let.

Žalobce uplatňuje, že v roce 2002 ukončil všechny vztahy, které jej pojily s jeho původním zaměstnavatelem ve Spojeném království, a že byl přesvědčen, že posledně jmenovaný v důsledku toho zanechá změny do rejstříku zaměstnanců. I když se jeví, že britské orgány jej nikdy z uvedeného rejstříku nevy-mazaly, žalobce tvrdí, že on sám nemůže v žádném případě nést důsledek této nedbalosti.

**Žaloba podaná dne 16. května 2006 – Balázs Dániel Simon
v. Soudní dvůr a Komise**

(Věc F-58/06)

(2006/C 190/65)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Balázs Dániel Simon (Brusel, Belgie) (zástupce: György Magyar, advokát)

Žalovaní: Soudní dvůr evropských společenství (zástupce: Marc Schauss) a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- zrušit v celém rozsahu rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování Soudního dvora ze dne 27. září 2005, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 21. července 2005 o zamítnutí žádosti žalovaného o převedení, a rozhodnutí ze dne 15. února 2006, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobcem proti uvedeným rozhodnutím, jakož i rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování Komise ze dne 3. října 2005 o zamítnutí jmenování žalobce

a rozhodnutí ze dne 16. února 2006, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobcem proti tomuto rozhodnutí;

- uložit žalovaným nahradit žalobci škodu způsobenou zrušenými rozhodnutími;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, nyní úředník Komise, nastoupil na základě výběrového řízení EPSO/LA/12/03 dne 16. července 2004 k Soudnímu dvoru jako právní lingvista zařazený do platové třídy A*7. Poté, co podal žádost o přijetí na volné pracovní místo v Komisi, požádal v květnu 2005 o převedení. Soudní dvůr jeho žádost zamítl. Žalobce podal později znovu žádost o přijetí na jiné volné pracovní místo v Komisi. I když Komise žalobce na toto místo vybrala, nepožádala o jeho převedení. Následně, poté, co žalobce ukončil služební poměr u Soudního dvora, Komise jej jako úspěšného kandidáta ve výběrovém řízení EPSO/A/4/03 přijala s účinností od 2. března 2006 na místo v platové třídě A*5.

Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí ze dne 21. července 2005, 27. září 2005, 3. října 2005 a 16. února 2006 z důvodu chybějícího odůvodnění, zjevného nesprávného posouzení a zneužití pravomoci. Jakožto právního základu svého návrhu se dovolává porušení nařízení (ES, Euratom) č. 723/2004 a porušení zásady ochrany legitimního očekávání a zákazu diskriminace. Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 15. února 2006 navrhuje žalobce zrušit z důvodu zjevného nesprávného posouzení.

**Žaloba podaná dne 23. června 2006 – Andersson a další
v. Komise**

(Věc F-69/06)

(2006/C 190/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Tommy Andersson (Brusel, Belgie) a další (zástupci: A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobců

- zrušit individuální rozhodnutí, kterými se zamítají žádosti žalobců směřující k přijetí Orgánem oprávněným ke jmenování přechodných opatření směřujících k zajištění rovného zacházení a jejich nabytých práv v rámci hodnotícího období 2005 a následujících.
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci na podporu své žaloby uvádějí žalobní důvody shodné s žalobními důvody uvedenými v rámci věci F-47/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU C 154, 1.7.2006, s. 25.

Žaloba podaná dne 26. června 2006 – Baele a další v. Komise

(Věc F-70/06)

(2006/C 190/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Jan Baele (Beernem, Belgie) a další (zástupci: S. Rodrigues a A. Jaume, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobců

- zrušit odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování zapsat žalobce na seznam úředníků povýšených do platových tříd A*10 a B*10 za hodnotící období 2005, tak jak tato rozhodnutí implicitně vyplývají ze správního sdělení č. 85-2005 ze dne 23. listopadu 2005;
- uvést orgánu oprávněnému ke jmenování účinky, které s sebou nese zrušení napadených rozhodnutí a zejména rekvalifikace platové třídy žalobců podle případu do platové třídy A*10 s retroaktivním účinkem k 1. březnu 2005 nebo do platové třídy B*10 s retroaktivním účinkem k 1. lednu 2005;

- podpůrně jednak uložit žalované, aby uznala žalobce za způsobilé k povýšení podle případu do platové třídy A*10 nebo B*10 při jejich příštím povýšení a jednak jí uložit náhradu újmy utrpěné žalobci z důvodu, že nebyli povýšeni podle případu do platové třídy A*10 od 1. března 2005 nebo do platové třídy B*10 od 1. ledna 2005;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci na podporu své žaloby uvádějí shodné žalobní důvody, jako jsou žalobní důvody uvedené v rámci věci F-45/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU C 143, 17.6.2006, s. 39.

Žaloba podaná dne 26. června 2006 – Lebedef-Caponi v. Komise

(Věc F-71/06)

(2006/C 190/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit zprávu o vývoji služebního postupu žalobkyně za období od 1.1.2004 do 31.12.2004,
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody:

- první vychází z porušení obecných prováděcích ustanovení k článku 43 služebního řádu co se týče odborových a statutárních zástupců zaměstnanců, porušení zásady ochrany legitimního očekávání a pravidla *patere legem quam ipse fecisti*;

- druhý vychází z porušení zásady zákazu svévolného postupu a ze zásady zákazu zneužití pravomoci, jakož i z porušení povinnosti odůvodnění a práv obhajoby;
- třetí vychází z porušení povinnosti péče.

- uložit žalované úhradu náhrady škody určenou *ex aequo et bono* na 30 000 eur, s výhradou zvýšení nebo snížení v průběhu řízení;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 30. června 2006 – Verheyden v. Komise

(Věc F-72/06)

(2006/C 190/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Luc Verheyden (Angera, Itálie) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- nařídit předložení spisu týkajícího se žalobce a zapečetěného Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), stejně jako veškerých poznatků a dokumentů, které OLAF proti němu shromáždil;
- nařídit předložení pověření inspektorů OLAF;
- nařídit předložení veškerých zpráv OLAF týkajících se vyšetřování, ať byly předány italským soudním orgánům, či nikoliv, a to včetně závěrečné zprávy o vnitřním vyšetřování;
- zrušit vyšetřování vedené proti žalobci;
- zrušit sdělení OLAF obsahující oznámení o vyšetřování a informaci italských soudních orgánů, stejně jako předání zpráv o vyšetřování italským soudním orgánům;
- zrušit průběžné a závěrečné vyšetřovací zprávy;
- zrušit implicitní rozhodnutí o zamítnutí žádosti a stížnosti žalobce;
- zrušit jakýkoliv akt následující po rozhodnutích, která byla přijata po podání této žaloby, nebo jakýkoliv akt, který se k nim vztahuje;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce, vedle toho, že uplatňuje žalobní důvody velmi podobné žalobním důvodům uplatněným v rámci věci F-5/05 ⁽¹⁾ a že uplatňuje stejné námitky protiprávnosti jako v uvedené věci, rovněž tvrdí, že nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců ⁽²⁾, je protiprávní, v části, ve které zavádí článek 1 přílohy IX služebního řádu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 2.4.2005 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-22/05 a předaná Soudu pro veřejnou službu Evropské unie nařízením ze dne 15.12.2005)

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130.

Žaloba podaná dne 3. července 2006 – Van Neyghem v. Komise

(Věc F-73/06)

(2006/C 190/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Kris Van Neyghem (Vissenaken, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues, A. Jaume a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ředitele EPSO ze dne 1. června 2005 o nepřipuštění žalobce k ústní zkoušce v rámci výběrového řízení EPSO/A/19/04;
- uložit žalované zaplatit žalobci symbolickou částku jedno euro jako náhradu jeho morální újmy;
- uložit žalované zaplatit žalobci částku podle volného uvážení Soudu jako náhradu jeho majetkové újmy, spočívající ve ztrátě příležitosti být jmenován do vyšší platové třídy;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje především porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady rovného zacházení, jelikož ani napadené rozhodnutí ani odpověď správy na jeho stížnost mu neumožnily pochopit známku, která mu byla udělena při opravě písemného testu, a ještě méně ohodnocení jeho výkonu.

Žalobce se krom toho dovolává porušení zásady řádné správy, jelikož formulář pro vyhodnocení jeho písemné zkoušky je příliš nepřesný a obecný a kopie této zkoušky neobsahují žádné opravy.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. června 2006 – Colombani v. Komise

(Věc F-35/05) ⁽¹⁾

(2006/C 190/71)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci v návaznosti na smírné vyřešení sporu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 6.8.2005 (věc původně zapsána do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-206/05 a postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. června 2006 – Colombani v. Komise

(Věc F-75/05) ⁽¹⁾

(2006/C 190/72)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci v návaznosti na smírné vyřešení sporu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 229, 17.9.2005 (věc původně zapsána do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-294/05 a postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 19. června 2006 – Nanbru v. Parlament

(Věc F-127/05) ⁽¹⁾

(2006/C 190/73)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci poté, co byl uzavřen smír.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 60, 11.3.2006.

III

(Oznámení)

(2006/C 190/74)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 178, 29.7.2006

Dřívější publikace

Úř. věst. C 165, 15.7.2006

Úř. věst. C 154, 1.7.2006

Úř. věst. C 143, 17.6.2006

Úř. věst. C 131, 3.6.2006

Úř. věst. C 121, 20.5.2006

Úř. věst. C 108, 6.5.2006

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
